

Proceedings of the Third Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Second General Election under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A. M. on Thursday, the 20th March, 1958.

PRESENT

Shri Dev Kanta Borooah, B.A., LL.B., Speaker in the Chair, the Seven Ministers, the One Deputy Minister and Seventy-four Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Sibsagar Municipal Board

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) asked :

*76. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) When was the general elections of the Sibsagar Municipal Board held ?
- (b) What is the number of members who are to be elected and those who are to be nominated by Government ?
- (c) Whether it is a fact that the Board could not be constituted since a long time as no member has been nominated by Government ?
- (d) If so, what is the reason for not nominating the member ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

76. (a)—10th August 1957.

(b)—12 elected.
2 appointed.

(c)—Yes.

(d)—Due to non-receipt of recommendation from the local officers.

†**Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra)** : Municipal Act মতে নির্বাচনৰ কিমান দিনৰ পিচত nominatoion দিব লাগে ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister)** : কিমান দিনৰ পিচত দিব লাগে বোধকৰে। সেইটোৰ নিয়ম নাই, কিন্তু নির্বাচন শেষ হলেই nomination দিব লাগে।

†**Shri DURGESWAR SAIKIA** : আগষ্ট মাহত election হৈ যোৱাৰ পিচতো nomination হোৱা নাই, নোহোৱাৰ কাৰণ কি ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA** : এইটো নিশ্চয় বাক্যনীয় হোৱা নাই। কিন্তু এই সময়ৰ ভিতৰতেই পুৰণি Municipal Act খনৰ ঠাইত নতুন Municipal Act কাৰ্য্যকৰী হোৱাৰ বাবে কিছুমান অসুবিধা হৈছিল। আৰু আইন অনুসারে মনোনীত সদস্যৰ সংখ্যা এক বকম আছিল আৰু পিচত অন্যপুৰণি হ'ল আৰু সেই দৰে মনোনয়ন দিয়াৰ নিয়মো কিছু পৰিবৰ্ত্তন হ'ল। সেই দেখিয়েই nomination দিয়াত প্ৰত্যাহ্বান হ'ল। কিন্তু এইটো যে বাক্যনীয় হোৱা নাই সেইটো আনিও স্বীকাৰ কৰে।

High School at Panitola

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) asked :

*77. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

- (a) Whether Government is aware that there is a High School at Panitola imparting education to the children covering an area inhabited by over 40,000 population and that there is no other High School within a radius of about 8 miles ?
- (b) Whether Government is aware that inadequate aid has been given to the institution although the School Committee have been moving Government to extend adequate help since the last 6 years ?

- (c) Whether Government is aware that 95 per cent of the students belong to different backward classes of the State and that they are paying proportionately more for their education by way of fees and other collections to upkeep the institution than many other advanced places of the State ?
- (d) Whether Government received representations during the last few years alleging that this school was discriminated although according to declared principle of the Government and in accordance with Article 46 of Indian Constitution this school deserves special care and sympathy from the State Government ?
- (e) Whether Government is aware that certain classes of this school have been held in unhygienic and dilapidated houses ?
- (f) Whether Government is aware that the people could not avail of the facilities of building grants sufficiently from the Government on self-help basis by contributing 50 per cent ?
- (g) Whether Government propose to grant full aid to this institution with retrospective effect from 1st March 1957 ?
- (h) Whether Government propose to sanction non-recurring grants to this institution relaxing the terms and conditions ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education) replied :

77. (a)—Yes, besides the High School at Panitola there are two other High Schools—one at Dinjoy and the other at Tinsukia within a radius of 8 miles.

(b)—The recurring grant has been raised to Rs.150 per month since 1955-56. Proposal for further increase is under consideration of Government.

(c)—Government have no information.

(d)—No.

(e)—Government have no information.

(f)—Government have no information.

(g)—Hon. Member is referred to reply at (b) above.

(h)—Due consideration will be given, if and when, such proposals are received.

†**Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa)** : Sir, why the statistics of students are not available in the Government offices in spite of submission of different statements submitted by the school authority ?

†**Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education)** : The matter will have to be enquired into.

†**Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA** : Does the Minister-in-charge know that the Middle English School at Panitola had to suffer a loss of about Rs.1,000 in the year 1955-56 due to the calculation mistake ?

†**Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI** : We have no information, Sir.

†**Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA** : Will the Minister-in-charge be pleased to enquire about it ?

†**Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI** : Yes, Sir.

Public Health Dispensary at Agia in Goalpara Subdivision

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh) asked :

*78. Will the Minister-in-charge of Medical be pleased to state—

(a) What was the estimated cost of constructing the Public Health Dispensary at Agia in Goalpara Subdivision ?

(b) What was the actual cost of the said construction ?

(c) What were the specifications of that building, *e. g.*, whether, Kutcha, Pucca, Semipucca, Assam Type, R. C. C., thatched or C. I. Sheet roofing, floor area, height, etc ?

(d) Who was the contractor who completed it ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Medical Minister) replied:

78.(a)—Rs.4,800 for the improvement of the Dispensary building.

(b)—Rs.4,800.

(c)—Kutcha, Assam Type, C. I. Sheets roofing, Pucca Plinth, Floor area $26' \times 17'$, height $10\frac{1}{2}'$ above Plinth level.

(d)—Shri Fazlur Rahman.

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh): Sir, is it a fact that a part of that dispensary building had to be reconstructed a short time after the completion of the building ?

Shri RUPNATH BRAHMA: I have no information on that point, but this much I know that the building had to be improved.

Shri LALIT KUMAR DALEY [Moran (Reserved for Scheduled Tribes)]: Sir, when this dispensary was established and when improvement was done ?

Shri RUPNATH BRAHMA: The dispensary was established in 1937 and improvement was done in 1954-55.

Shri KARKA CHANDRA DOLEY [North-Lakhimpur (Reserved for Scheduled Tribes)]: মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ে কেতিয়াবা এই অঞ্চলটোৰ ঘূৰিবলৈ গৈছেনে ?

Shri RUPNATH BRAHMA: Yes, on many occasions.

Co-operative Circles for South Kamrup

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari) asked :

*79. Will the Minister-in-charge of Co-operative be pleased to state—

- (a) How many Co-operative Circles are sanctioned for South Kamrup ?
- (b) Whether it is a fact that no such Co-operative Circle is sanctioned for Palasbari ?
- (c) Whether it is a fact that the people of Palasbari circle are to go to Chaygaon and Gauhati for Co-operative Works ?
- (d) Whether it is a fact that Palasbari, being a business area, Co-operative Societies are flourishing there ?
- (e) Will Government be pleased to sanction immediately a Co-operative Circle at Palasbari ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister-in-charge of Co-operative) replied :

79.(a)—There is no specific number of Co-operative Circles sanctioned for South Kamrup as circles are sanctioned on N. E. B. Block basis, each circle comprising of 2 blocks generally.

(b)—Yes. Government however consider that Chaygaon, Co-operative Circle which includes Palasbari area also with headquarter at Chaygaon can serve the Co-operative needs of Palasbari area also.

(c)—Yes.

(d)—Well-being of societies depends on the co-operation, honesty and willingness of the people, to whom the societies belong. Therefore whether a Society is located in a business area or not has not got much to do in its well-being.

(e)—Does not arise in view of answer at (b) above.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari): Is it not a fact that Palashbari has got a Sub-Deputy Collector Circle?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Co-operative): I have no information.

Shri RADHIKA RAM DAS: Is it not a fact that for Chaygaon and Boko there is only one Sub-Deputy Collector Circle?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Existence of the circle of a Sub-Deputy Collector is not a criterion for having a Co-operative Circle.

Shri RADHIKA RAM DAS: Is it a fact that Boko and Chaygaon are within one Sub-Deputy Collector circle whereas Palasbari is within another Sub-Deputy Collector circle and yet Palasbari has no Co-operative circle of its own?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Co-operative is not a revenue earning Department. The question of starting a Co-operative circle stands on a different footing altogether Co-operative is a nation building Department and it has nothing to do with an Sub-Deputy Collector circle.

Shri RADHIKA RAM DAS: Is it not a fact that Palasbari has developed into a town whereas Boko and Chaygaon have not?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: I have no information.

(Starred Questions No.80 standing in the name of Shri Narendra Nath Sarma was not put and answered as the Questioner was absent).

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table).

Deplorable condition of Middle English and High Schools in Dibrugarh Subdivision

Shrimati LILY SEN GUPTA (Lahowal) asked:

272. Will the Education Minister be pleased to state—

(a) Whether Government is aware that the condition of most of the Middle English and High Schools of the affected and backward areas of the Dibrugarh Subdivision where tribals and labourers are living is deplorable?

- (b) If so, whether Government propose to give more grant to those schools for the improvement of their general condition ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education) replied :

272. (a)—Government have no information of any particular school.

(b)—Usually special consideration is given ; and Government may examine any such case on merit.

***Shri LALIT KUMAR DALEY: [Moran (Reserved for Scheduled Tribes)]** Sir, does the Minister-in-charge know the condition of Middle English and High Schools at Panitola, Saikhowa, Doom Dooma, Tinsukia areas (except those included in the Tinsukia Municipal area) ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education)** : The question of the condition of schools of those areas and other backward areas does not come under our budget demand.

***Shri LALIT KUMAR DALEY:** Sir, in answer (b) it is written here, "Usually special consideration is given ; and Government may examine any such case on merit". On what basis merit will be considered ?

Mr. SPEAKER : The question relates to backward areas and naturally the merit of the people residing in those areas may be considered. The reply is very clear.

***Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi):** The Question is whether Government is aware of the condition of most of the Middle English and High Schools of the affected areas. May I know what affected areas ?

Mr. SPEAKER : Flood affected areas.

Khasi States Deposit Account

Shri LARSING KHYRIEM [Jowai (Reserved for Scheduled Tribes)] asked :

273. Will the Minister, Tribal Areas be pleased to state—

- (a) The amount of the Khasi States Deposit Account left by the British Government on the eve of the transfer of power to India ?

- (b) What were the schemes and the amount spent out of the Khasi States Deposit Account during the period from 1948 to March, 1957 and what was the balance at the credit of the District Council on 31st March, 1957 ?
- (c) What are the schemes approved and the amount sanctioned for each scheme to be met out of the Khasi States Deposit Account in 1957-58 in each constituency ?
- (d) Whether the schemes submitted by the members of the District Council were taken up or not ?
- (e) If not, why not ?
- (f) To whom the amount was paid ?
- (g) Whether the persons to whom the amount was paid are the members of the District Council or not ?
- (h) If not, who are they ?
- (i) Why the amount was paid to them ?
- (j) Whether the amount was paid prior to the work or works being started ?
- (k) Whether it is a rule or procedure of the District Council to pay the amount before the work is started ?
- (l) If the answer is in the affirmative, whether it is in conformity with the Audit's rule ?
- (m) Whether it is a fact that in previous years, the money was paid after the completion and utilisation certificates were submitted ?
- (n) Whether the money was given on the eve of the District Council election ?

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA (Minister, Tribal Areas) replied :

273. (a)—The balance of the Khasi States Deposit Account on 14th August 1957 was Rs.3,55,041-14-5.

(b)—There were no development schemes from 1948 to 1954 and so no expenditure was incurred out of the Khasi States Deposit Account.

In 1954-55, one scheme was submitted by the District Council for construction of a road at Umlyngka involving an expenditure of Rs.500. The District Council was authorised to incur an expenditure of Rs.500 for this scheme out of the Khasi States Deposit Account transferred to it.

In 1955-56, the District Council submitted no schemes the expenditure for which is to be met from the Khasi States Deposit Account.

In 1956-57, the District Council submitted schemes involving an expenditure of Rs.1,18,710 to be met out of the Khasi States Deposit Account. The District Council was accordingly authorised to withdraw the amount for the implementation of the schemes, namely (i) Rs.1,00,710 for the improvement of school buildings, water supply and roads in the rural areas of United Khasi-Jaintia Hills District, both in the Shillong Subdivision and in the Jowai Subdivision. A statement showing the schemes and the amount sanctioned against each is placed on the Library Table. (Please see Library No. S3) (ii) Rs.18,000 to meet the expenditure in connection with the purchase of a jeep required in connection with the speedy supervision of the various development works undertaken by the District Council throughout the District.

The balance of the Khasi States Deposit Account at the credit of the District Council on 31st March, 1957 was Rs.2,09,032-9-8.

(c)—During 1957-58, the District Council was authorised to incur expenditure amounting to Rs.1,71,150 for all the development schemes proposed by the District Council the expenditure on which is to be met out of the Khasi States Deposit Account. A statement showing the schemes with the amount approved for each is placed on the Library Table. (Please see Library No. S3). The Government have no information in which particular District Council constituency each scheme falls as this is a matter within the purview of the District Council.

(d)—The Government received the schemes in a consolidated form from the District Council and have no information about the schemes submitted by individual members of the District Council.

(e)—Does not arise.

(f)—The Government authorised the District Council to incur the expenditure and have no information to whom the District Council paid the money.

(g), (h) & (i)—Do not arise.

(j) & (k) Government have no information how the District Council made the payment.

(l)—Does not arise.

(m)—This is a matter dealt with by the District Council. Government have no information.

(n)—The District Council was authorised in different dates to draw the money, namely :—

- (i) Rupees 1,000 on the 20th May, 1957.
- (ii) Rupees 15,000 on the 5th August, 1957.
- (iii) Rupees 33,500 on the 20th August, 1957.
- (iv) Rupees 1,01,550 on the 20th November, 1957.
- (v) Rupees 1,500 on the 29th November, 1957.
- (vi) Rupees 18,100 on the 19th December, 1957.
- (vii) Rupees 500 on the 22nd December, 1957.

Court Building at Sibsagar

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) asked :

274. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

- (a) Whether Government has any proposal to extend the Court Building at Sibsagar ?

(b) Whether Government received any representation from the local authorities on this behalf?

(e) If so, what steps Government have taken ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

274. (a)—Such a proposal is under examination.

(b)—Yes, Government received a proposal for the extension and improvement of the Court Building at Sibsagar from the Deputy Commissioner, Sibsagar.

(c)—Government asked the Deputy Commissioner, Sibsagar to submit a schedule with necessary plans and estimate for the project.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) : Plan আৰু estimate কোন ভাৱে Deputy Commissioner লৈ পঠোৱা হৈছিল ?

Shri HARESWAR DAS : It is still under correspondence, for more than a year it is going on.

Mr. SPEAKER : When the first letter was written ?

Shri HARESWAR DAS : The first letter was written in 1954 and the last letter was written in 1957.

Shri DURGESWAR SAIKIA : শিবসাগৰ কছাৰিত মেজিষ্ট্ৰেট সকলৰ কাম কৰিবৰ কাৰণে অসুবিধা হৈছে বুলি মন্ত্ৰী-মহোদয়ে জানেনে ?

Shri HARESWAR DAS : I have no information, but generally these Court buildings are unsuitable for the present purposes. So we are extending them everywhere.

Shri DURGESWAR SAIKIA : এই চলিত বছৰৰ ভিতৰত court ৰ কাম আৰম্ভ হ'ব বুলি আশা কৰিব পাৰিনে ?

Sri HARESWAR DAS : This year it cannot be expected because there is no budget provision, but next year my Friend may expect.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) : Why there is such abnormal delay on the part of the Deputy Commissioner ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue): We regret that. There is delay, we admit.

Mr. SPEAKER: He wants to know the reason.

Shri HARESWAR DAS: The Deputy Commissioner has sent the proposal to the Public Works Department who makes all these estimates, but he has not received them from the Public Works Department. Some people sent representations to the Government and we sent reminder to the Deputy Commissioner to remind the Public Works Department.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): May I know from the Government why they cannot speed up the plan and estimates from the Public Works Department?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): The difficulty is shortage of technical personnel. Therefore the hands of the Public Works Department are full.

Applicants for Cement and C. I. Sheet

Shri ABDUL HAMID CHOUDHURY (Karimganj-South) asked :

275. Will the Minister-in-charge of Supply be pleased to state—

(a) Whether instructions were issued to the district authorities to grant acknowledgment of receipts of application to the applicants for Cement and C. I. Sheets as was stated by him in the last Budget Session?

(b) Whether the instructions are carried out?

(c) Whether Government are aware or have received reports to the effect that many such applications are often found missing in the Supply Offices in general?

(d) What steps Government propose to take to check this?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Supply) replied :

275 (a)—Yes.

(b)—Yes. Information has been received that instructions are being fully carried out by the Local officers of the following areas—Shillong, Jowai, Aijal, Lungleh, Jorhat, Sibsagar, Golaghat, Gauhati, Dibrugarh, Karimganj, Goalpara, Haflong and Tura. In other areas instructions could not be fully carried out for shortage of office staff.

(c)—Government have no information.

(d)—Does not arise.

Shri ABDUL HAMID CHOUDHURY (Karimganj-South) : What is the total number of acknowledgment receipts so far issued ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : The number is not with me, it is said to be innumerable.

Shri ABDUL HAMID CHOUDHURY : My information is that acknowledgment receipts are not given by the Supply Department. Will Government make an inquiry into that ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : Our information is that so far as Karimganj is concerned acknowledgment receipts are being issued.

Sri DANDIRAM DATTA (Mangaldai) : যিবিলাক ঠাইত Office staff কম বুলি কৈছে সেই বিলাক তেনেকৈয়ে থাকিব নেকি ?

Mr. SPEAKER : প্রশ্নটো কি ?

Shri DANDIRAM DATTA : প্রশ্নটো ২৭৫ ব উত্তৰত কৈছে shortage of office staff—যিবিলাক ঠাইত office staff কম বুলি কৈছে তালৈ staff পঠোৱা হৈছেনে ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : মানুহ appoint কৰি পঠোৱা হৈছে ।

Sri DANDIRAM DATTA : কেতিয়া পঠোৱা হৈছে ।

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : Procurement আৰম্ভ হোৱাৰ লগে লগেই মানুহ appoint কৰি পঠোৱা হৈছে । staff shortage ৰ কাৰণে যতে কাম suffer কৰে তালৈকে মানুহ appoint কৰি পঠোৱা হয় ।

Shri RADHIKARAM DAS (Palashbari): Are there supply officers in other Subdivisions ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Supply): There are skeleton supply staff.

Mandal's Barrack at Nalbari

Shri PRABHAT NARAYAN CHOUDHURY (Nalbari-East) asked :

276. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) Whether Government are aware of the difficulties of the Mandals of Nalbari Circle for want of Mandals' Barrack at Nalbari ?

(b) If so, why in spite of provision in the Budget Schedule for 1957-58 no steps were taken for construction of the most needed Mandals' Barrack at Nalbari ?

(c) What is the reason for delay in constructing the same ?

(d) Whether Government propose to take up the construction work immediately if necessary by acquiring lands with advance possession ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

276.—(a) Yes.

(b) & (c)—The plans and estimates were not ready for want of a suitable site as no Government waste land could be made available for the purpose.

(d)—Deputy Commissioner has been directed to acquire land urgently for the purpose.

Subdivisional Development Board, Dibrugarh

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) asked :

277. Will the Minister-in-charge of Planning and Development be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that a comparative study of distribution of development grants by the Sub-divisional Development Board, Dibrugarh,

during the years 1954-55, 1955-56, and 1956-57 indicates that least amount was sanctioned to Lahoal Constituency consisting of 4 Mouzas, viz., Lahoal, Moderkhat, Rohmorla and Mancotta ?

- (b) Whether it is a fact that out of the total amount of Local Development Grant sanctioned during these three years to Lahoal Constituency, Mancotta alone got almost double the amount than the sanctioned amount to the 3 Mouzas, viz., Rohmorla, Lahoal and Moderkhat taken together ?
- (c) Whether it is a fact that the villages of Lahoal, Moderkhat and Rohmorla Mouzas are very backward and encouragements for self-help and Local Development are not being given adequately to these villages ?
- (d) Whether it is a fact that there is nobody (except Local Members of the Legislative Assembly and Members of the Parliament) in this Subdivisional Development Board who got close touch with these villages of these 3 Mouzas, although Government made attempt to constitute the Board with representatives of all walks of life ?
- (e) Whether Government received any suggestion lately from the public to nominate a member in this Development Board of about 40 members to represent this area also ?
- (f) Whether Government propose to nominate a member having frequent touch with the villages of Moderkhat, Rohmorla and Lahoal Mouzas to the Subdivisional Development Board ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister-in-charge of Planning and Development) replied :

277. (a)—The approved Local Development Works Schemes were selected by a Sub-Committee appointed by the Subdivisional Development Board, Dibrugarh. While selecting the Schemes, priority was given to urgent works in consideration of needs of each area. As such the question of any comparative study of distribution of grants does not arise.

(b)—The total amount allotted to the Mouzas of Rohmoria, Lahool and Moderkhat during these three years amounting to Rs.32,569 and that of Mancotta Mouza was Rs.18,355. Hence it cannot be said that the amount allotted to Mancotta alone was almost double than those allotted to the other three Mouzas taken together.

(c)—Other Mouzas of this Subdivision are equally and in some cases more backward than these three Mouzas. Besides, some of the Mouzas are flood-affected and priority had to be given to these villages. Hence the Subdivisional Development Board did not consider the allocation of the grants to these Mouzas to be inadequate.

(d) Representation on the Board is generally given category-wise so as to include Members of the Parliament, Members of the Legislative Assembly, representatives of Agriculture, Industry, Business, Co-operatives, Panchayats, etc. There is no other provision for Mouza-wise representation as such.

(e)—There was a representation from some Members, Legislative Assembly to nominate some representatives Constituency-wise, in addition to the Members, Legislative Assembly themselves. This was not accepted.

(f)—Does not arise.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): Whether Government know that Rohmoria Mouza and the northern part of Lahowal Mouza are most flood-affected and devastated areas and escaped notice and sympathy from Government and the Board ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Planning and Development): May be affected but I do not think they have escaped the sympathy of the Government or the Board.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: Whether the Minister-in-charge knows that in the last Board nobody was taken from the areas covered by Lahowal constituency ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI: On the Board we make representation areawise through the M.L.As. It is not possible to give representation area or mauza-wise without making the Board immediately. So far as individuals are concerned they are selected on the basis of their representative character, ability, etc.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): Who are the representatives of the agricultural interest in the present Development Board ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Planning and Development): I have not got the names, but I am prepared to give all the names if the hon. Member so desires.

Mr. SPEAKER: This is an unstarred question for which details in a supplementary are not actually in order.

Pacchimbarbhag Mouza Middle English School

Shri PRABHAT NARAYAN CHOUDHURY (Nalbari-East) asked :

278. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

- (a) Whether Government lately received petition from Pacchimbarbhag Mouza Middle English School authorities for maintenance grant to the School ?
- (b) Whether Government is aware that the said Middle English School is the only institution for higher education in the Mauza with a population of 18,000 and an area of 50 sq. miles ?
- (c) Whether Government is aware that the School is running for some years past regularly and is applying for maintenance grant ?
- (d) Whether Government is aware that the area is predominantly inhabited by Scheduled Caste and Scheduled Tribe people ?
- (e) Whether Government is aware that enrolment of the School exceeds 60 which makes the School eligible for revised scale grant ?
- (f) Whether the School was visited by a Minister of the Cabinet when he was Deputy Minister, viz., Shri M. N. Hazarika, who gave assurance of help ?

(g) Whether it is a fact that the School is deprived of regular maintenance grant as the Deputy Inspector of Schools, Gauhati could not make time to inspect the School during last two years when other Schools with lower enrolment are getting regular grants ?

(h) Whether it is a fact that a non-recurring grant of Rs.300 for maintenance purpose was received during 1956-57 pending sanction of regular maintenance grant ?

(i) Whether Government propose to sanction regular maintenance grant with revised pay scale with effect from the 1st April, 1957 ?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education) replied :

278. (a)—No application from School authorities except a representation from one M. L. A. has been received.

(b)—Government have no information.

(c)—No such report has been received.

(d)—No such particular has been received.

(e)—The authority of the School has not submitted the required particulars about the School for being eligible for revised scale of pay of teachers.

(f)—No information was received.

(g)—Government have no information. Usually the Deputy Inspector of Schools visits only the recognised and aided Schools.

(h)—A non-recurring grant of Rs.300 was sanctioned to Pachimbanbhag Mauza Middle English School last year for improvement of School building.

(i)—This will be considered on receipt of the particulars of the School from Deputy Inspector of Schools.

***Shri PRABHAT NARAYAN CHAUD. URY (Nalbari-East):** In reply to (b) and (c) it is said Government have no information, no such report has been received. Is it not the duty of Government to call for such information ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education):** As soon as questions are asked by hon. Members we try to get information here but if it is not available here we wire the district officer to get the information.

***Mr. SPEAKER:** If I may suggest, instead of replying Government have no information, information is being collected would be more relevant.

***Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURY:** Who is responsible for the collection of these information ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI:** The Department concerned collects the information.

***Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURY:** What is the source of such an information ? When an information is sought from a Cabinet Minister, is it not the duty of Government to place that information ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI:** That is a question of time. If we get enough time it can be collected and given.

Judge's Circuit at Sibsagar

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) asked :

279. Will the Minister-in-charge of Judicial Department be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Sibsagar Bar Association has many a time approached the Government for Judge's Circuit at Sibsagar ?

(b) If so, whether Government propose to open Judge's Circuit at Sibsagar ?

(c) If not, why not ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

279. (a)—Yes, Government received two representations from the Sibsagar Bar Association, one in August 1952 and the other in December, 1957 last.

(b)—The matter is under consideration.

(c)—Does not arise.

Shri DURGESWAR SAIKIA: (Thowra) এইটো সচানে যে গোলাঘাট আৰু শিৱসাগৰৰ বাহিৰে প্ৰায় মহকুমাত judge circuit হৈ গ'ল। এই দুখন মহকুমাত জৰ্জ চাকুইটৰ আৱশ্যক আছে বুলি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই নেভাবে নেকি ?

Shri HARESWAR DAS: সকলো মহকুমাত হোৱা নাই। শিৱসাগৰ আৰু গোলাঘাটৰ বিষয়ে এতিয়া under consideration ত আছে। শিৱসাগৰ আৰু গোলাঘাট মহকুমাৰ কিছুমান অস্থবিধা আছে। হেড কোৱাৰ্টাৰৰ পৰা এই দুখন চহৰৰ দূৰত্ব বৰ কম আৰু communication বৰ ভাল। এই বোৰ আৰু case ৰ সংখ্যা সংগ্ৰহ কৰি বিষয়টো consider কৰা হ'ব। আশা কৰা যায় ইয়োনকালে এটা সিদ্ধান্ত হ'ব।

Resignation of the outgoing Chief Minister with his Cabinet.

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) asked :

280. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) When did the out-going Chief Minister resign with his Cabinet?

(b) Since when the present Chief Minister is functioning ?

(c) Whether the Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries of the out-going Cabinet also resigned along with the resignation of the Cabinet?

(d) Whether it is a fact that till the end of January, 1958 some of the Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries occupied their official place of residence, used the official cars and drew T. A. and halting allowance?

- (e) If so, who are the Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries who did so and how much Travelling Allowance each of them has drawn since the resignation of the last Cabinet?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

280. (a)—The out-going Chief Minister, Shri B. R. Medhi, resigned with his Cabinet on the afternoon of 28th December, 1957.

(b)—The present Chief Minister is functioning since the afternoon of 28th December, 1957.

(c)—The Deputy Ministers of the out-going Cabinet also vacated their offices along with the Cabinet. Parliamentary Secretaries are not required to resign along with the Cabinet and so Sri A. Thanglura continued in his office till 4th January 1958 on which date he has been appointed as Chief Parliamentary Secretary.

(d)—Yes. Some of the Deputy Ministers did occupy the official residences and use the official cars for part of January, or end of January 1958 or after that, but no Travelling Allowance or Dearness Allowance was drawn by any of them after the resignation of the Cabinet. The Parliamentary Secretary who was not required to resign continued to stay in the house allotted to him and used the Government vehicle as usual.

(e)—Shri P. Chetia, Shri I. Khound, Shri G. N. Gogoi, Shri M. K. Das, Shri Ghanashyam Das and Srimati Usha Barthakur. As already stated no Travelling Allowance or Dearness Allowance was drawn by any one of them after the resignation of the Cabinet. The Parliamentary Secretary continued in Office and so he used to draw Travelling Allowance as usual.

Dr. SRIHARI DAS (Barpeta): With regard to (d), who are the Deputy Ministers occupying the official residences and official quarters after the 28th December, 1957 ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA: Can I place the list on the table, Sir ?

Mr. SPEAKER: Yes.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister):
Then I shall place the list on the table.

(STATEMENT LAID ON THE LIBRARY TABLE)

List of Ex-Deputy Ministers who occupied or are occupying official residences after 28th December 1957

1. Shri P. Chetia.
2. Shri I. Khaund.
3. Shri G. N. Gogoi.
4. Shri M.K. Das.
5. Shri Ghanashyam Das.
6. Mrs. Usha Borthakur.

Dr. SRIHARI DAS (Barpeta) : May I know from the Chief Minister whether this practice of occupying official residences even after resignation is legal ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : It is not illegal. The question is under what rules or orders they can do it. Actually, Sir, certain rules are being framed and this matter will be decided according to those rules.

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh) : Do Government propose to recover rent for the use of official residences and hire charges for use of State cars, for the period they were in occupation and use by the Deputy Ministers after their resignation ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : Government will proceed according to rules.

Fishery Mahals in Kamrup district

Dr. SHRIHARI DAS (Barpeta) asked :

281. Will the Revenue Minister be pleased to state—

- (a) How many Fishery Mahals are there in the Kamrup district ?

- (b) What amount of Annual Revenue is derived from them?
- (c) How many of them are being held by the Scheduled Caste (Kaibarta) people from 1955 to 1957 (Answers to be given year by year)?
- (d) Why these fishery Mahals are not settled with the Kaibarta people?
- (e) Whether Government propose to release the fishery Mahals by way of tender system instead of settling them on bid?
- (f) If so, when?

Shri HARESWAR DAS (Minister in-charge of Revenue) replied :

281. (a)—106 fisheries sold in 70 groups.

(b)—Rs.4,42,000.

(c)—Kaibarta—30
other scheduled caste—30 } 1955

Kaibarta—29
other scheduled caste—30 } 1956

Kaibarta—31
other scheduled caste—32 } 1957

(d)—Does not arise in view of reply to (c) above.

(e) & (f)—There is provision in the rules for settling fisheries by tender instead of in auction and this is done when circumstances so demand.

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)] : With regard to (e) and (f), may I know what circumstances so demand that fisheries should be settled by tender system?

Mr. SPEAKER : I think this question of settlement of fisheries by tender or auction has been sufficiently discussed in this House. The Hon'ble Minister need not reply.

Steps taken in Jails for reforming the character of Prisoners

Shrimati LILY SEN GUPTA (Lahowal) asked:

282. Will the Minister-in-charge of Prisons be pleased to state—

- (a) Whether any steps are being taken in the Jails for reforming the character of prisoners?
- (b) If so, what methods have been introduced?
- (c) If not, whether Government propose to take the following schemes so that prisoners may take training during the term of their Jail period to enable them to earn their livelihood independently in honest way after their release from Jail:—

- (i) Blacksmithy, (ii) Carpentry, (iii) Cane Works
- (iv) Dyeing, (v) Soap manufacturing and
- (vi) Weaving and Spinning?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) for
Shri DEBESWAR SARMAH (Minister-in-charge of Prisons) replied:

282.(a)—Yes.

(b)—The methods adopted are methods of developing self-reliance, training in trade and encouragement of constructive ability of the hand and the mind. For instance, Panchayat system has been introduced as an experimental measure in the Gauhati Jail. Good behaviour is rewarded by extra benefits like permission to smoke, issue of extra mustard oil, etc. Released convicts who earn efficiency in bamboo and cane works are employed on payment as instructors in Tura and Gauhati Jails. Prisoners are allowed to appear in examinations, stage dramas, broadcast programmes from All India Radio, etc., and the necessary expenditure is sanctioned by Government.

(c)—Blacksmithy, Carpentry, Weaving are already there in the bigger jails. In the Industrial section in the Jorhat Jail, cane work, carpentry, bamboo work and agriculture are being taught. Cane work is taught in Tura and Gauhati Jails. Spinning of Cotton and Endi has been introduced in 5 jails of the State. The suggestions about dyeing and soap making will be considered.

Shri SARBESWAR BARDOLOI (Titabar) : May I know what is the next scheme for jail reform?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : At present there is no other scheme than what has been enforced already.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari) : Is it not a fact that a Jail Reform Committee was constituted about 3 years ago and that Committee has submitted a report?

Shri HARESWAR DAS : Yes, Sir, some of their recommendations have been given effect to.

Shri GAURISANKAR ROY (Katlicherra) : क्या विधान सभा के सदस्यगण जेइल परिरदर्शन कर सकते हैं ?

Shri HARESWAR DAS : Jail Inspectors are appointed by Government.

Damage of Crops in the Sorbhog Beel area of Barpeta Subdivision

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sorbhog) asked:

283. Will the Minister in-charge of Revenue be pleased to state—

- (a) Whether any enquiry was made regarding the actual damage of crops in the Sorbhog Beel area of Barpeta Sub-division in early 1956 for want of proper syphons at the old railway line?
- (b) Whether representations have been continuously made to the Revenue Minister for re-enquiry?
- (c) Whether Government propose to take disciplinary action against the then Sub-Deputy Collector for giving false statement regarding the damaged areas?
- (d) Whether Government propose to compensate the people for the loss due to damage of crops?
- (e) If so, what compensation will be given per acre and for how much acres?

Shri HARESWAR DAS (Revenue Minister) replied :

283. (a)—Yes.

(b)—Yes, some representations were received.

(c)—This does not arise. The statement showing the damage of crops was submitted by the Sub-divisional Officer and not by the Sub-Deputy Collector.

(d)—The matter has been referred to the Government of India, Railway Board.

(e)—Does not arise.

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sorbhog) : With regard to (b), may I know whether any re-enquiry will be made?

Shri HARESWAR DAS : On what point?

Shri GHANASHYAM TALUKDAR : With regard to the actual damage of crops?

Shri HARESWAR DAS : An enquiry had been made and it would be fruitless to make a re-enquiry after so many years.

Subdivisional Officer, P. W. D. of Dibrugarh West Circle

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh) asked :

284. Will the Minister-in-charge of Public Works Department be pleased to state—

(a) Whether the attention of Government has been drawn to a news item appearing in *Natun Assamiya* of 1st February 1958 that the Sub-divisional officer, P. W. D. of Dibrugarh West Circle, while proceeding to Dibrugarh by road in a private car owned by Shri Abdul Aziz, a contractor of Dibrugarh, met with a serious accident?

(b) Whether it is proper for an Officer to take a privilege from a contractor working under him?

(c) Whether the Subdivisional Officer was on leave or on duty at the time of the accident?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) for **Shri DEBESWAR SARMAH** [Minister, P. W. D. (R. and B.)] replied :

284. (a)—Yes.

(b)—The officer used the private car of the contractor on payment of cost of petrol and wages of the driver.

(c)—He was on leave and took permission from the Executive Engineer to leave Station.

The officer had to go home at Jorhat hearing of the serious illness of one of his family members.

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh): Is not the use of private cars belonging to contractors by Engineers a corrupt practice ?

Shri HARESWAR DAS : It did not amount to corrupt practice in this particular case because that officer was on leave and he got some information about illness of some of his family members. He, therefore, just took the car and went. It does not amount to corrupt practice.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): Does the Minister-in-charge know that Public Works Department officers are in the habit of taking some advantages from the contractors ?

Shri HARESWAR DAS : Government do not encourage such practice. If reports come to them, Government will issue instructions not to do it.

Shri NILMONEY BORTHAKUR : Were not taxis available in Dibrugarh during that period ?

Shri HARESWAR DAS : The hon. Member himself knows that taxis are available.

Rules and Regulations to Control trucks in respect of speed, etc.

Maulavi NURUL ISLAM (Dhing) asked :

285. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether there are rules and regulations for the conduct of trucks in respect of speed, carrying of goods and workers on the trucks ?

(b) Whether Government are aware that in most cases the trucks carry loads such as jutes and alike goods with a great speed and loading extends to at least one foot beyond the bars and edges of the trucks on each side which cause accidents in most of the cases ?

(c) If so, whether Government propose to take strict measures to stop this practice and punish the breakers of law ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

285. (a)—Yes.

(b)—It may be true in some cases.

(c)—Police is being directed to exercise greater vigilance in this respect.

Maulavi NURUL ISLAM (Dhing) : With regard to (b), may I know how many cases have been detected and tried for overloading ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : Sir, I am not in a position to give the exact number of cases, and I do not think any case has recently been tried with regard to violation of speed restriction.

Maulavi NURUL ISLAM : With regard to answer (c), may I know since when has the Police been directed to exercise greater vigilance ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : That direction was already there and after receipt of the question from the hon. Member we have again instructed the Police to be more vigilant in this respect.

Maulavi NURUL ISLAM : Is it not a fact that even before the very eyes of the Police trucks are over loaded and no action is taken till accidents occur ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : The Police have tried to do their best, but it may not be possible for them to give the same attention to all the cases because they have got multifarious duties.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari) : Is it not a fact that even in the presence of the Police the truck drivers drive their trucks recklessly and with great speed ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) :
I do not think the hon. Member can make a general statement like that. But as I said before, in some cases it may be true.

Copies of different Rules and Manuals

Shri KHAGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri)
asked :

286. Will the Minister of Finance be pleased to state—

- (a) Whether he is aware that many of the Financial Rules and Manuals such as Fundamental Rules, Assam Financial Rules, Treasury Rules both Assam and Central, Book of Financial Powers, Account Code Vol.I-II, Budget Manual, Pension Manual, etc., are out of stock and not available for purchase?
- (b) Whether these Rules have been made up-to-date in the light and line of the Constitution of India?
- (c) If not, why not?
- (d) Whether steps will be taken to reprint these Rules immediately and make them available for sale?

Shri DEBESWAR SARMAH (Minister, Finance) replied :

286. (a)—Central Treasury Rules and Account Code Vol. I and II are Government of India's publications. It is not known to the State Government if these Volumes are out of stock. It is a fact that due to heavy demand the stock of other Rules and Manuals referred to are exhausted.

(b)—The Assam Pension Manual, the Budget Manual and the Book of Financial Powers are under revision. The Leave Rules portion of the Fundamental Rules have already been revised and are likely to be published in the form of a Handbook very soon. Regarding the other publications, Government have decided to appoint a Senior retired administrative officer for the purpose of revising the Manuals.

(c)—Does not arise.

(d)—Reprint of the Book of Financial Powers has been undertaken and will be completed shortly. Other Rules and Manuals will be sent to the Press as soon as revision is completed.

Mr. SPEAKER : We have finished the questions.

General Discussion of the budget

My office has worked out that we will have all told 17 hours for Budget Discussion. I would like to know how long the Government will need for reply both by the Finance Minister or any other Minister who might care to intervene in the debate.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): I think, Sir, if you be pleased to allot two hours that should do, one hour for the Finance Minister and another hour for the other Ministers, so that the hon. Members may be apprised of the real position in different departments.

Mr. SPEAKER : The hon. Leader of the House was very modest in his demand. In fact, before I heard him, I had decided to give him three hours.

I would propose to give half an hour each to the two leading Members of the Opposition including the Leader of the Opposition, and that will leave us 13 hours. Now, 13 hours mean 780 minutes and if an hon. Member speaks say for 20 minutes each than 39 Members can participate, but if 15 minutes is taken than 52 Members can have their say. I think, we should fix the time somewhere between 15 and 20 minutes for each Member. Now, that will depend on the type of speech. I hope, it will enable most of the Members to participate in the debate and have their say. I hope this has the support of the House.

(Voices—Yes, Sir, Yes, Sir.)

Shri JOGA KANTA BARUA (Jaipur): Those who could not take part in the discussion of the Governor's address should be allowed more time.

Mr. SPEAKER : It is not exactly law of the Marxists and Fascists. There may be relaxation here and there, but I will ask the hon. Members to confine their speech within 15 to 20 minutes each.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari): In view of the fact that almost all the Members are interested in the Budget Discussion, I would request the hon. Speaker to give more time for this purpose in future.

Mr. SPEAKER : I have already said that besides the Government Members the two leading Members will take thirty

minutes each and out of the 13 hours left 39 Members can take part if 20 minutes are taken by each Member and 52 Members can take part if 15 minutes are taken.

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : Some time may be available from the Question Hours.

Mr. SPEAKER : In fact, we have got half an hour to-day.

Shri PRABHAT NARAYAN CHOUDHURY (Nalbari—East) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় অর্থ মন্ত্রী ডাঙবীয়াই উত্থাপন কৰা বাজেটৰ পাত লুটিয়াই চালে এইটো ধাৰণা নহৈ নোৱাৰে যেন টোপনিৰ পৰা উঠি আহি অপূৰ্বত ভাবে অভিনেতা এজনে ভাৱনাত কৰা অভিনয়ত যেনেকৈ আউল লাগে—বাজেট খনো অৱিকল তেনে। এই বাজেটৰ আঁচনিবোৰৰ ভিতৰত এতিয়ালৈকে ২০/২১ টা মান অসংলগ্ন কথা চকুত পৰিছে। তাৰ ভিতৰত সবহ ভাগ বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ আৰু গড়কাপ্তানী বিভাগৰ বাজেটত। যদি বাজেটৰ অৱস্থা এনেই হয়, তেনেহলে যোৱা বাজেটত অনাবশ্যকীয় বুলি বাদ দিয়া বিষয় পুনঃ এই বাজেটত অৰ্হু নিহিত কৰাৰ কি উদ্দেশ্য হ'ব পাৰে?

শিক্ষা বিভাগৰ বায় শীতানত আমাৰ গাঁৱলীয়া অঞ্চলত অতি আৱশ্যকীয় হাইস্কুল আৰু এম-ই স্কুলত নতুনকৈ দিব লগা সাহায্য ব্যৱস্থা বাদ দিয়া হৈছে। মই জনাত আমাৰ বৰনা আদি পিচ পৰা অঞ্চলত নতুনকৈ আবন্ত হোৱা উপযুক্ত স্কুলবিলাক কি ধৰণে সহায় কৰিব খোজে তাৰ কোনো উল্লেখ নাই।

বাজেট-ভাষণত অর্থ তথা গড়কাপ্তানী মন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে আমাৰ প্ৰদেশত ইঞ্জিনীয়াৰৰ অভাৱ হোৱাত আন প্ৰদেশৰ পৰা স্থায়ী চাকৰিত ইঞ্জিনীয়াৰ আমদানী কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এই কথাটো আমি একমত হ'ব নোৱাৰো। এই কাৰণে যে আমাৰ ইঞ্জিনীয়াৰিং কলেজৰ পৰা ওলোৱা ইঞ্জিনীয়াৰক কেনেকৈ নিয়োগ কৰিব আৰু শ্ৰীওপ দত্ত চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ হৈ থাকোঁতে গড়কাপ্তানী বিভাগ আৰু খালখন্ধা—মঠাউৰী বন্ধা বিভাগ দুয়োটা একেজনেই চলাইছিল, আৰু অভাৱচিয়াৰ—ইঞ্জিনীয়াৰৰ সংখ্যাও আছিল মাত্ৰ ৭০০ জন মান। তেতিয়া যি কাম কৰা হৈছিল আৰু প্ৰথম পাঁচ বছৰীয়া আঁচনিত যি কাম কৰা হৈছিল তাৰ লগত আজি বিজালে দেখা যায় যে এতিয়া গড়কাপ্তানী আৰু বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ দুটা বেলেগ বিভাগ কৰা হৈছে, তাত চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ, ওপৰঞ্চি চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ, ডেপুটি চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ, সহকাৰী চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ, চুপৰিনটেণ্ডিং ইঞ্জিনীয়াৰ আদিৰ লেখ নাইকিয়া আৰু অভাৱচিয়াৰ—ইঞ্জিনীয়াৰৰ সংখ্যাও ১,২০০ মান হ'ব। কিন্তু আজি শ্ৰীবিধুভূষণ চৌধুৰীৰ দিনত দ্বিতীয় পাঁচ বছৰীয়া আঁচনিত আগৰ দুগুণ কাম হৈছেনে? কেতিয়াও হোৱা নাই। আমাৰ বিধান সভাৰ কেবাজনো সদস্যৰ পৰা শুনিছো আৰু মই নিজেও দেখিছো যে যোৱা গোটেই বছৰটো বেচি ভাগ ডিভিজনেল ইঞ্জিনীয়াৰ কামৰ অভাৱত বহি আছিল। তেখেতসকলক সোধাত কৈছিল যে “টকা নাই—আমি কেনেকৈ কাম কৰিম।” এনে অৱস্থাত বাহিৰৰ পৰা ইঞ্জিনীয়াৰ অনাৰ কোনো আৱশ্যক নাই আৰু যুক্তি-যুক্তও নহয়। আমাৰ ইঞ্জিনীয়াৰৰ ভিতৰতে এনে কিছুমান আছে যি একে বছৰত ২৫ লাখ টকাৰ কাম সূচাৰুৰূপে পৰিচালন কৰিছে। এনেকৈ কাম কৰিলে বছৰত অসমে ২৫ কোটিটকৈ টকা খৰচ কৰিব পাৰিব। এই চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ জনৰ প্ৰতি অর্থ মন্ত্ৰীৰ বৰ স্নেহ-প্ৰীতি দেখা যায়, কাৰণ তেখেতৰ চাকৰি উকলি যাবলৈ ছয় মাহ থাকোঁতেই আৰু দুবছৰ বাখিবৰ দিহা কৰিছে। এই ভুল নকৰিবলৈ

মই চৰকাৰক পৰামৰ্শ আগবঢ়ালো। এইজন বিষয়াই আগতেও বিভাগীয় মন্ত্ৰীৰ দুৰ্বলতাৰ স্বীকাৰ কৰিছে। সেই সম্পৰ্কে মই সতৰ্ক কৰি দিব খোজো। ভবিষ্যতৰ বাবে।

মন্ত্ৰীসভা পুনৰ সংগঠন কৰাৰ কথা হাতত লোৱা শুনি বৰ সন্তোষ পাইছো। কিন্তু আমি বুজিবলৈ টান পাইছো। আৰু দেশৰ গঠনমূলক বিভাগবোৰৰ বেমেজালি দেখিলে দুঃখ লাগে। গাঁও উন্নয়ন, নগৰ আৰু চহৰ পৰিকল্পনা, সমূহীয়া উন্নয়ন আৰু পৰিকল্পনা আৰু উন্নয়ন এই চাৰিটা বিভাগে অসংলগ্ন ভাবে কাম কৰিছে আৰু কাৰো লগত কাৰো কোনো সম্বন্ধ নাই। এই বিভাগ কেইটাৰ সচিব শ্ৰীকমলী ডাঙৰীয়াই বাকী অফিচৰ সকলক অজ্ঞ বুলি ভাবি হাঁহি উঠা পৰামৰ্শ দিয়ে আৰু মন্ত্ৰী মহোদয়েও তাকে গমৰ্হন কৰে।

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Education) : I think the names of Secretaries should not be mentioned they are the representatives of the Government.

Mr. SPEAKER : Yes, I think so.

Shri PRABHAT NARAYAN CHOUDHURY (Nalbari—East) : অলপতে তেখেতে পৰামৰ্শ দিছে যে খাদী আৰু গাঁও শিল্পত বিদ্যুৎ শক্তি প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। কিন্তু এই পৰামৰ্শ খাদী আৰু গাঁও শিল্প কমিচনৰ উদ্দেশ্যৰ পৰিপন্থী। সেই বাবে মন্ত্ৰীসভা পুনৰ সংগঠন কৰোতে গঠনমূলক বিভাগ বোৰ এটা মন্ত্ৰী দপ্তৰৰ অধীনত নিদিলে সদায় বেমেজালি হৈ থকা স্বাভাৱিক। আৱশ্যক হলে পৰিকল্পনা আৰু উন্নয়ন বিভাগটো আটুতীয়াকৈ ৰাখিব লাগে। ঠিক তেনেকৈ কমিৰ দৰে চকুত নপৰা বিভাগ এটাৰ লগত সমবায় বিভাগ জুটি দিলেও একে ফল হব। অৱশ্যে সৰ্ব-ভাৰতীয় গাৱঁলীয়া ৰাণ পৰীক্ষা বিপৰ্য্যিত কৃষি আৰু সমবায় সহযোগ কৰিবলৈ কোৱা হৈছে। কিন্তু তেতিয়াও কৈছে যে গুৱিয়াল জন উন্নয়ন কমিচনৰ হব লাগে। গতিকে দৰ্কাৰ হলেহে বিভাগ দুটা একেলগ কৰিব লাগে আৰু এই সম্পৰ্কে মুখ্য মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি অকৰ্ষণ কৰিছো। বাকীবোৰ বিভাগ পুনৰ সংগঠন কৰোতেও এই কথাবোৰ বিবেচনা ভাবে লক্ষ্য কৰিব লাগে যাতে কামৰ বেমেজালি নহয়। এতিয়া দেখা যায় যে অ-কাৰিকৰি মানুহবোৰক কাৰিকৰি বিভাগ, যেনে—মেডিকেল, বিদ্যুৎ বা বন বিভাগৰ সচিব কৰি দিয়া হৈছে। তেওঁলোকে কেৱল পোষ্ট অফিচৰ কাম কৰে—কেৱল বিভাগীয় কাৰিকৰি কথাখিনিকে দোহাৰি সময় কটায়। এই কাৰিকৰি বিভাগ বোৰত কাৰিকৰিলোকক সচিব কৰি নহলেও ঘটীয়া সচিব কৰি দিয়া বাঞ্ছনীয়।

নদী-উপত্যকা আৰু বহুমুখী আঁচনি সম্পৰ্কে দুয়োখন আঁচনিত আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে অকৃতকাৰ্য্যতা দেখুৱাইছে। উন্নত বিদ্যুৎ পৰিকল্পনা এটা ক্ষীণ চেষ্টা মাত্ৰ। আজি ১০/১১ বছৰ আগৰ মানাহ আঁচনিৰ বাবে কৰা চাৰ্ভেৰ ফল কিহল? পাঁগলাদিয়া নদীৰ ওৰিত অৰ্থাৎ সাঁকোশালীত নিৱন্ধন কৰাৰ কথা কলৈ গল? জীয়া ভৰলী নদীত নদী-উপত্যকা আঁচনিৰ কাম অজিলৈকে নহল। আনকি কপিলী নদীৰ কথাও মানাহ নদীৰ দৰে মাজে মাজে উল্লেখ কৰাৰ লাভ কি হব। কাগজৰ কথা কাগজতে মান যাব। এই আটাইবোৰ মাত্ৰ সাধাৰণ কথা। বিশেষকৈ দুটা মান কথা ইয়াতে উল্লেখ কৰিব খোজো।

কৃষি বিভাগ—প্রথম হৈছে ভূমি সংস্কার নীতি। Indian National Congress এ এই সম্পর্কে বাবে বাবে পরামর্শ আগবঢ়াই থকা স্বত্বেও আজিলৈ কোনো কাৰ্য্যকৰী পন্থা অবলম্বন কৰাৰ অভাবত ভূমি সংস্কাৰণৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হোৱা নাই। Fixation of Ceiling on and Holding Act ৰ কাৰণে মাটিৰ মালিক আৰু মাটিৰ দখলকাৰীৰ মাজত হোৱা অসংখ্য উদাহৰণ আমাৰ চকুৰ আগত থাকে। কথা হল distribution of land ৰ কোনো ব্যৱস্থাই আমাৰ আগত নাই।

যোৱা বছৰ বাজেট উপাধন কৰাৰ সময়ত বিত্তমন্ত্ৰীয়ে Co-operative Farming-ৰ ওপৰত জোৰ দিছিল। তেখেতৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিছিল যে ১২০ খন মান এনে Farm অসমত আছে। ১৯৫৬-৫৭ চনৰ বাজেটৰ ভাষণৰ সময়ত বিত্তমন্ত্ৰীয়ে জোৰেৰে কৈছিল, মহাচীনত কেনেকৈ Co-operative Farm ৰ জৰিয়তে Revolutionary change আনিছে। ১৯৫১ চনৰ census মতে মহাচীনৰ লোক সংখ্যা ৫৬ কোটি আৰু ভাৰতৰ লোক সংখ্যা ৩৪ কোটি, এনে স্থলতো ভাৰতবৰ্ষই খাদ্য আৰু চাউলৰ বাবে শ্যানদেশ, বুৰ্মদেশ আৰু চীনদেশ আদিৰ ওচৰত হাত পাতিব লাগে। আৰু অসমত আজি তিনি বছৰে আমি Co-operative Farming ৰ কথা কাগজে কলমে জোৰ দি আহিছো। কাৰ্য্যত হৈছে তাৰ বিপৰীত। সেইফালে কোনো বৰকমৰ উদগনি দিয়া হোৱা নাই। ভূমি আবাদ আৰু Reclamation ৰ বাবে অসমত বহুতো মাটি খুলি দিয়া হল—যেনে কাকি, সুবনখাটা, ফিলোবাৰী, কেলেশ্বনী আদি ঠাইত মাটি খুলি দিয়া Co-operative Farm ৰ বাবে কোনো চেষ্টাই নকৰিলে। ওপৰ বৰভাগ মৌজাৰ প্ৰায় ২০০০ বিঘা মাটিত ৩০০ খেতিয়কে লগ লাগি Co-operative Farm ৰ জৰিয়তে আজি ৩ বছৰে খেতি কৰাৰ চেষ্টা কৰিলে এগৰাকী মন্ত্ৰীয়ে ও সেইটো প্ৰচেষ্টা চাই আহিছিল, কিন্তু আজিলৈ এই উদ্যোগক একো সাহায্যই কৰা হোৱা নহয়।

ওপৰ বৰভাগ মৌজা, খাতা, পশ্চিম বৰিগোগ মৌজাৰ প্ৰবল বানপানীত খেতিয়ক জুৰুলা হ'ল। আজি ৩০ বছৰে কষ্ট ভুগিছে। তথাপি বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগে বন্ধা মথাউৰিৰ দ্বাৰা কেবল বিভাগীয় অদূৰদৰ্শিতাৰ পৰিচয়হে দিলে। নদীৰ silt, পৈলখ বোৰ ওচোৱাৰ বাবে Draining ৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই, flushing ৰ বাবে বিশেষকৈ কোনো sluice gate ৰ ব্যৱস্থা নাই। এজন মানুহে আন এজন মানুহৰ পানীৰ খেতি বন্ধ কৰিলে যি দুৰ্দশা হয়, ঠিক তেনে দুৰ্দশাবহে সৃষ্টি কৰা হৈছে।

ওপৰ বৰভাগ মৌজাৰ দুসুতি অঞ্চলটো অসমৰ পাঞ্জাব বুলিলেও ভুল কৰা নহয়। তাত পাচখন নদী একেলগে লাগিছে। এই সঙ্কটত পানী বিলাক উলিয়াই দিয়াৰ ব্যৱস্থা নকৰাকৈ বান্ধ দিয়া হৈছে। ফলত আজি ৪ বছৰে পৃথিৱীৰ ভিতৰত ঘন বসতি থকা বৰ্গমাইলত ১৪০০ লৈ লোকসংখ্যা থকা এই অঞ্চলৰ মানুহৰ দুৰ্দশাৰ সীমা নাইকিয়া হৈছে। আৰু যোৱা বছৰ ৫ ঠাইত মথাউৰি ভাঙি এঠাইত তিনিটা লৰা ছোৱালীৰ মৃত্যু ঘটিছে।

এই অঞ্চলবোৰ ঘূৰি আহি, একো উপায় নাপাই বান-বিধ্বস্ত লোকৰ সহায় আৰু alternative crop ৰ চেষ্টা, শিল্প উদ্যোগ কিছুমান কৰাৰ উদগনি দিয়াৰ বাবে যেতিয়া মা কামাখ্যা আৰু বাবা হৰেশ্বৰৰ ওচৰ চপা হল, দুগৰাকীয়েই আশ্বাস দিলে কিন্তু আজিলৈ সেই আশ্বাস কাৰ্য্যকৰী হৈ নুঠিল। ইয়াতকৈ আৰু কি দুখৰ কথা হব পাৰে।

বানপানীত সৰ্বস্ব গল। তাৰ উপৰিও ঘৰবাৰী কাঠি ভাঙি মঠাউৰি বান্ধি জুৰুলা খেতিয়কক উৎপাত কৰিছে। কিন্তু আজি ৪ বছৰে এই দুখীয়া মানুহবোৰক ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা নহল। শুনা যায়, ১৯৫৫ চনৰ বান নিয়ন্ত্ৰণ আইনৰ ব্যৱস্থাৰ retrospective effect দি ক্ষতিগ্ৰস্ত লোকসকলক প্ৰাপ্যৰ পৰা বঞ্চিত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আইনৰ ফালৰ পৰা মানুহৰ দাবী তামাদি হব পাৰে, কিন্তু নৈতিকতাৰ ফালৰপৰা চৰকাৰৰ এই দায়িত্ব নুগুচে। অলপতে মঠাউৰিৰ যোৰামতৰ কাম কৰোঁতে

আগতে বহুদূৰ আন্দোলন কৰা হৈছে যে কৃষি বিভাগটো আজি এটা obscure বিভাগ হৈ পৰিছে। খেতিয়কৰ ৯০ ভাগেই কৃষি কৰ্মচাৰীক চিনি নাপায়। চিনি পায় মণ্ডল আৰু পুলিচক। ৰাজধানীত, জিলাৰ সদৰ ঠাইত সৰহ শতা উৎপাদনৰ মিটিং হয়— Pamphlet, leaflet, poster বিলি হয়; কিন্তু গিৰিলাকে খেতিয়কক চিনি নাপায়। গুৱাহাটীৰ District Agricultural Officer এ গুৱাহাটী, পলাশবাৰী, ছয়গাঁওৰ বাহিৰে খেতিয়কক থকা ঠাইলৈ ৩৬৫ দিনৰ ভিতৰত ২৫ দিন গৈছে নে নাই সন্দেহ; আৰু এই বিষয়ে সেই দিনা কৃষি মন্ত্ৰীয়ে যি উত্তৰ দিলে তাতে সকলোৰে গম পাইছে। মই নুখিলো এটা প্রশ্ন কিন্তু দিলে আন এটা উত্তৰ। প্রকৃত খেতিয়কক Agriculture Demonstrator কৰি দিব লাগে; Pamphlet leaflet নহয়; খেতিয়ক সকলৰ বেচি ভাগেই পঢ়িব নজনা মানুহ; Demonstration Farm, Seed Farm আদিৰ সহায়ত আৰু Publicity বিভাগৰ Cinema van বোৰ মন্ত্ৰী মুখীয়াল সকলৰ আগে পাচে ঘূৰি নুফুৰি Cinema van ৰ দ্বাৰা খেতিৰ Audio visual প্রচাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে প্রকৃত খেতিয়কৰ মাজত।

বর্তমান সময়তো খাদ্য বিষয়ত আমাৰ দেশৰ সঙ্কটাপন্ন সময় । এই সময়ত খেতিয়কৰ মাজত সৰহ শস্য উৎপাদন কৰাৰ এটা প্ৰেৰণা জগাই তুলিব লাগিব । তাৰবাবে মজী, সদস্য সকল, বিভাগীয় সকলো বৰনুৰীয়া আৰু নক্ষত্ৰত থকা সকলো চাকৰীয়াৰে খেতিয়কৰ মাজত সোমাই এটা আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিব লাগে যাতে অধিক শস্য উৎপাদন কৰিব পাৰে । ইয়াৰ বাবে খেতিয়কক আবশ্যকীয় বস্তু যেনে হালোৱা বিধান, সাৰ, power pump, tractor, irrigation আদি সকলো কালৰ পৰা যোগান ধৰা দৰ্কাৰ । নহলে এই ব্যাৰি আৰোগ্য হোৱাৰ আশা কৰিব নোৱাৰি । File circular আদিৰ দ্বাৰা কেতিয়াও সমাধান নহয় । খেতিয়ক সকলক এতিয়াও সন্মান দেখুওৱা হোৱা নাই । খেতিয়কক সন্মান দেখুৱাৰ লাগে । এনেহেন এটা আলোড়নৰ অভাবত গাঁৱত আজি শতকৰা ১৫ জন মানুহে উৎপাদনত অংশ গ্ৰহণ কৰে বাকী ৮৫ জন হয় তিবোতা, হয় স্কুল কলেজত পঢ়া লৰা-ছোৱালী, ঠিকাদাৰ উকীল মহৰী, চাকৰীয়াৰ উৎপাদনত সহায় নকৰে । এনে অৱস্থাত আমাৰ দেশ আৰু কিমান দিন টিকিব—আকাল অবশ্যম্ভাবী ।

মাটিহীন অৱস্থাত নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে কুটিৰ শিল্প সম্প্ৰসাৰণ কৰাৰ আৱশ্যকতাৰ কথা অতিৰিক্তিত কৰাৰ কোনো আৱশ্যকতা নাই। ইয়াৰ সমস্যা বিলাক হৈছে সকলো বিলাক শিল্প whole time employment ত Productive নহয়। কিছুমান শিল্প part time employment ৰ কাৰণে উপযোগী, যেনে জাপি, বাহৰ দুৱাৰ ইত্যাদি সজা কাম। অবশ্যে wholetime employment ৰ উপযোগী শিল্প ও ভালেমান আছে। এই শিল্প বিলাকৰ নিমিত্তে সাহায্য দিয়াৰ আৰু হাতৰ কামবোৰৰ কাৰণে এটা standard নিকপণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। Raw material কেনেকৈ supply কৰা হব আৰু প্ৰস্তুতি মাল কেনেকৈ বিক্ৰি হব সেই সম্বন্ধে ও চিন্তা কৰা উচিত। Marketing Society স্থাপন কৰি তৈয়াৰী মাল বিক্ৰী কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

এতিয়া যিবোৰ ছাত্ৰৰ Training দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে তেওঁবিলাকৰ বহুতেই প্ৰস্তুতিৰ অভাৱত এনেদৰে বহি আছে। ইয়াৰ পৰা ইয়াকে প্ৰতিপত্তি কৰিব পাৰি যে Training ৰ ব্যৱস্থা দোষযুক্ত হৈছে। গতিকে দোষযুক্ত Training উন্নত কৰিব নোৱাৰিলে সেই Training বন্ধ কৰি দিব লাগে।

আধিক অৱস্থা সম্বন্ধে সমবায়ৰ আৱশ্যকতা অত্যন্ত বেচি। য'ত ব্যক্তিগত হিচাপে খেতিৰ কোনো সুবিধা নাই, মাটিৰ কোনো সুবিধা কৰিব নোৱাৰে আৰু শিল্প বিষয়ত আগ-বাঢ়িব নোৱাৰে তেনে অৱস্থাত আমাৰ দেশত সমবায়ৰ ক্ষেত্ৰ অতি বহল। সমবায়ৰ ক্ষেত্ৰ বহল বলি কোৱাৰ অৰ্থ হৈছে জীৱনৰ আবশ্যকীয়তে খেতি বিষয়ত co-operative Farming আৰু co-operative credit ৰ জৰিয়তে, মাটিহীন সমস্যাত শিল্পোদ্যোগ co-operative productive Industrial Society ৰ জৰিয়তে, খেতিৰ আৰু শিল্পৰ উৎপন্ন বস্তুবোৰ বিক্ৰী কৰা বিষয়ত Marketing Co-operative ৰ জৰিয়তে আৰু অশিক্ষিত মানুহক Co-operative Adult Night School ৰ জৰিয়তে শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা যায়। সেই দৰে গাঁও সংগঠনৰ কাৰণে Better Living Society, মানুহৰ স্বাস্থ্য আদি পৰীক্ষা আৰু ৰক্ষাৰ কাৰণে Co-operative Health Society, আৰু সঞ্চয়ৰ কাৰণে Co-operative Thrift Society গঠন কৰিব পৰা যায়। ইয়াৰ পৰা দেখা যায় যে Co-operative ৰ ক্ষেত্ৰ অতি বহল, ইমান বহল যে Co-operative ৰ ভিত্তিত এখন administration চলোৱাৰ ব্যৱস্থাও হ'ব পাৰে।

প্ৰকৃততে আমি দেখিবলৈ পাইছো যে Co-operative ৰ বাবে বৰ্তমানলৈ যি এটা চেষ্টা চলিছে সেই চেষ্টাৰ এটা set back হোৱাৰ সম্ভাৱনা আমাৰ আগত উপস্থিত হৈছে Co-operative Department টো Agriculture ৰ নিচিনা এটা Obscure Department ৰ লগত সাদৃশ্য দিয়াত। কাৰ্য্যতো দেখা যায় যে যোৱা বছৰ বাজেট বক্তৃতাত বিত্ত-মন্ত্ৰীয়ে Co-operative Farming ৰ বিষয়ে আশ্বাস দিয়াৰ পাচতো আজলৈকে তাত উল্লেখ কৰা ১২০ খন Farm ৰ পুনৰ্গঠন কৰি ভাল কৰা আৰু যিবোৰ Farming Co-operative এ কাম কৰি আছে সেই বোৰক সহায় কৰাৰ ব্যৱস্থা হৈ নুঠিল। আন কি এই Farming Society বোৰে ব্যৰ্থ হৈছে ফিৰি যাব লগাত পৰিছে।

Co-operative credit টো আমাৰ দেশৰ মূলবস্তু। সেই কাৰণেই কোৱা হয় যে Co-operative Central Bank বোৰ Co-operative movement ৰ nerve centre, কিন্তু ৰাজনৈতিক কাৰণে এই Central Bank বোৰত এনেকুৱা ব্যৱস্থা কৰা হৈছে যে সকলো মানুহে তাৰ সুবিধা ল'ব পৰা নাই। শিল্পাগৰ আৰু নলৱাৰীত Central Bank ভাল ভাবে চলি আছে। কিন্তু সেই Central Bank বোৰ develop নকৰি হঠাৎ নতুন একোখন Central Bank পাতি দিয়া হৈছে যাৰ পৰা কাৰো অভাৱ পূৰণ নহয়। সমবায় হ'ব লাগে Voluntary organisation of people কিন্তু আমাৰ ইয়াত হৈছে সমবায়ত কেইজন মান মানুহক চাকৰি দিয়াৰ ব্যৱস্থা। সমবায়ত এনেকুৱা কিছুমান মানুহক চাকৰি দিয়া হৈছে যাৰ নিজৰেই সমবায়ত আস্থা নাই। সমবায় ব'ব লাগতিয়াল। কৃষিজাত বস্তু বিক্ৰি, আৱশ্যকীয় বস্তুৰ আমদানি, living standard উন্নত কৰা, গাঁও উন্নয়ন কৰা, স্বাস্থ্য insure কৰা আদি সকলো ব্যৱস্থা সমবায়ৰ ভিত্তিত হ'ব পাৰে আৰু আমাৰ সকলো অভাৱ দূৰ কৰিব পৰা যায়। সেই কাৰণে সমবায়ৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা আৱশ্যক হৈ পৰিছে। গতিকে যাতে এই বিষয়ে প্ৰকৃত ব্যৱস্থা লোৱা হয় আৰু সমবায়ত বিশ্বাস থকা মানুহৰ গাত ইয়াৰ ভাৰ দিয়া হয় সেই বাবে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো। তদুপৰি Co-operative union গঠন কৰা হৈছে কিছুমান ভাল পোৱা মানুহৰ দ্বাৰা যি সকলৰ নিজৰে Co-operative ত বিশ্বাস নাই। ইয়াৰ প্ৰমাণ বিচাৰিলে প্ৰমাণো দিব পৰা যায়। ফলত এই ধৰণেৰে জাপি দিয়াত সমবায় বিলাকে গা কৰিব পৰা নাই। বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই মনোবৃত্তি পৰিবৰ্তন কৰি সমবায় মনোবৃত্তি ল'ব লাগে।

আন এটা কথা হৈছে সমবায় বিভাগত যি সকল চাকৰিয়াল আছে সেই সকল চাকৰিয়ালৰ বেচি ভাগে মনপুতি কাম নকৰে, কাৰণ তেওঁবিলাক তেওঁবিলাকৰ ভবিষ্যৎ

সম্বন্ধে সন্দিহান হৈ আছে। Co-operative Department টো তেওঁবিলাকৰ কাৰণে rest house ৰ নিচিনা হৈছে যাতে অলপ দিন কাৰ কৰি তেওঁবিলাক ওলাই যাব পাৰে। গতিকে তেওঁবিলাকৰ পৰা যি কাম পাব লাগে তাক পোৱা নাই। কিছুমানৰ কথা হৈছে যে তেওঁলোকৰ চাকৰিৰ নিশ্চয়তা নাই। এই বিভাগত এনেকুৱা মানুহো আছে যি সকলে ১০ বছৰৰ অধিক কাল চাকৰি কৰিও নিগাজী হব পৰা নাই আনকি চাকৰিয়ালৰ আন আন সুবিধাবোৰো এতিয়াটোক পোৱা নাই। তেওঁবিলাকে স্বাধীন চাকৰিয়ালৰ সুবিধা পাব লাগে। এই বিষয়ে চিন্তা কৰাৰ সময় আহিছে।

Shri BESWADEB SARMA (Balipara): Mr. Speaker, Sir, I am thankful to the Finance Minister for giving us the full picture of the financial position of the State and also he has very rightly placed the various problem in order of priority. He has rightly emphasised the need of increasing the food production in the State and he has also said that on the question of increased food production depends the various development programmes of the State. Sir, we have already discussed about the food situation in our State; so I will confine myself only to a few points which I hope Government will give due consideration. Sir, the reason as to why we have failed to increase our agricultural production in our State is due to the fact that we have not yet been able to bring about a psychological change in the minds of the people and therefore, unless we do not try to bring about a psychological change in the minds of the people as far as agricultural production is concerned, it will be difficult to achieve the food target of the State. Sir, I have on various occasions observed in this House that we are generally asking public about construction of roads, bridges, schools, and all these things; but we have not given the stress that is needed with regard to the question of increased food production in our State nor have we approached the people in that view. Therefore, I submit that all sections of the House will put their heads together and strive to bring about the psychological change in the minds of people in the matter of increasing our agricultural production, and it is only then that we shall be able to obviate the difficulty and if proper guidance is given to the people, surely they will respond to it. In this connection Sir, I would like to draw the attention of the House to certain recommendations made by the Indian Delegation to China with regard to increased agricultural production. Page 194—Recommendation No.2—

“.....The building up of strong multi-purpose co-operative is an important condition for the successful implementation of the agricultural production programme. In the National Extension and Community Development Programmes

co-operation should be given the central place"..... In this connection Sir, I would like to point out certain defects in the execution of our schemes, namely, Co-operative Agricultural Farms. I do not know about the other districts but in my district, I have seen that as soon as lands either tea garden lands or Government lands are made available for settlement, immediately certain Co-operatives sprang up with some village leaders and subsequently they got those Co-operatives registered for the main purpose of getting lands from the Government and the result was that as soon as lands were made available to such Co-operatives, the land was divided among the share holders. So such Co-operatives are springing up in our State and it is not known what are their functions and for what purpose such Co-operatives are being formed in our State. But at the same time we find, Sir, this delegation to China has rightly stressed for co-operative farming which should start from below and it should not be imposed from the top. So, Sir, instead of the initiative coming from the Co-operative or Agriculture Department to form the co-operatives, the initiative should come from the actual cultivators. But here what do we find? In most cases we find that these co-operatives are not functioning among the actual cultivators, but among certain people who are not actually tillers of the soil.

Again, Sir, I refer to the recommendation in paragraph 12 at p. 195 of the same Report—it says—"As recommended in the Second Five Year Plan every State should take early steps to enact suitable legislation so that in each area minimum standards of management and efficiency for cultivation can be prescribed. No one should have the right to mismanage land which is a scarce national asset. It is, therefore, essential that minimum standards of cultivation should be prescribed and enforced especially at the village level. The measures necessary for this purpose should be taken."

Again I refer to the last sentence of para 13 which says—"The help of the best farmers in each area should be taken and they should be used as a cadre of non-official agricultural leaders for the purpose of helping farmers in the area to adopt better methods and reach higher targets."

But, Sir, here in our State we are appointing Village Level Workers who come mostly from the half-educated

class and they are not actual cultivators. They are required to encourage the cultivators to improve the standard of cultivation so that the production goes high, but in practice we find, Sir, these Village Level Workers do not enjoy the confidence of the agriculturists. But the report recommended that the actual cultivators should be entrusted with the responsibility of improving the agricultural production of the State. Again there is a very important recommendation in para 15, at page 196 of the Report which says—"Popular leader and popular parties, irrespective of the question of affiliation, should be urged to regard the rural community development, co-operation and agricultural production programmes as areas of common action". Now I am thankful to my Friend, Sri Bhattacharyya who has offered his co-operation for nation building activities. I am sure we shall be able to get their co-operation in these matters, especially when we are faced with the grave problem of food shortage in the country. The report further says—"Popular parties should train their own non-official workers to work in villages along with Panchayats, co-operatives and extension personnel. They can do much to supplement the efforts of village level workers and other Government personnel and enable local institutions such as Panchayats and co-operatives to take over functions which now take up much of the time of the Government personnel, thus leaving the latter free for the more specialised work".

Sir, I hope I can draw the attention of the Government to these recommendations so that these recommendations are accepted. It will go a long way to solve our food problem if these recommendations are accepted in our State. In this connection, Sir, the problem of land reform is very important. Unless we are able to solve this problem of landlessness among our cultivators in this State it will be difficult to solve the food problem.

Sir, in the speech of the Finance Minister, he has rightly pointed out and expected that the Hon. Members of this House will suggest ways and means as to how to carry out the land reform in our State. As I have already said, Sir, in the Second Five Year Plan it was stated the Government should enact legislation in order to achieve this end. Sir, before I go to suggest about this, I would like to state that at the first instance how the settlement of land is going on in our State. Although every one of us is very keen on this matter actually what is happening in various parts of the State is simply alarming

Sir, I know of one case in my locality. There 8 families became landless as their land was eroded by the river Bhorali about 2 years back. I wanted to help these helpless people and although the Deputy Commissioner settled some land with these people, the Mandal at the time of giving possession of the land to these people created such a situation that even now the people of these 8 families are roaming in the street like street beggars. Sir, I point out these things only for illustrating the position, the actual position. I am grateful to the Revenue Minister, when I brought it to his notice, he visited the spot and examined the whole thing. It was found out that officially the Mandal was very right. The Mandal in order to give delivery of the land so allotted one day took the people of those 8 families with him, went to the site and from a distance, I mean from the road he showed an area of land saying that that was the land allotted to them. Later he obtained their signatures to show that the possession has been given to them. Now when these people went to the place to take actual possession of the land, some people came with Daos and Lathis and attacked them. What happened is: That particular land was settled with those people long ago; they were in occupation of that land for several years, so when the people belonging to the 8 families went there, they wanted to drive them away. This was brought to the notice of the Deputy Commissioner who said that the legal position was that since these people were in possession of the land the only course was to go to court. Now these people who are in distress for the last two years and are poor cannot run after the Court to get the possession of the land from these unscrupulous people. So the problem remained as it was. I would therefore request the Government to see how these difficulties could be obviated. With regard to the issue of periodic Pattas, I think, I can cite many instances to show how the cultivators are not in a position to get their annual Pattas converted into periodic, because they are not in a position to satisfy the Mandals and Kanongos. Those who are in a position to satisfy these unscrupulous people their Pattas are converted into periodic over night. So unless we are in a position to check these Mandals and Kanongos by suitable legislation, it will be impossible for the actual tillers to get land. So is the case with respect to the land that is acquired or requisitioned in tea garden areas. There we find large number of noncultivators and speculators have got the settlement of the land. The other day I went to the Lehpur Forest Reserve in connection with a public meeting. There are 18 Forest Villages. They complained to me that some people who have land elsewhere, they have encroached upon their land,

So unless we are in a position to eliminate these speculators our entire efforts for settlement of land with the actual cultivators will be frustrated. So I request the Government that a machinery should be evolved as to how best we shall be able to settle land to the actual tillers of the soil, and how we can eliminate the reactionary forces from our society.

In the case of forest villagers also I would like to point out certain difficulties facing the forest villages. They are plenty of land available for settlement. In some areas forests lands are available for cultivation. The forest villagers who are required to look after the forests as well as cultivation are in want of required facilities for having a better cultivation in those areas. They have come to the forest and settled in the forest as forest villagers. There is no educational, transport and medical facility for them. Their only occupation is cultivation. There is no scheme for dealing with those agriculturists either by giving them improved seeds or cattle. Therefore, I would request the Government that unless those people are helped, and unless and until they are afforded medical, educational and transport facility, it will not be possible to have more food in the State. So, Sir, the Government should examine the conditions of those forest villagers and facilities afforded to them.

So far as agricultural production is concerned, schemes which were detailed in the budget proposals, there are ample opportunity for our agriculturists to take advantage of those schemes with a view to improve their agricultural production. But, Sir, while I visited some interior villages, I found that in those villages these schemes were not known to the actual cultivators and they could not avail the benefit of the schemes. As such a large number of actual cultivators was going without having any benefit from these schemes. So I would like to say that we should re-organise the publicity machinery of the State so that it would be possible for the Publicity Department to make propaganda about the benefit of the schemes even in the interior villages so that our citizens and our cultivators could avail of the benefit of the various schemes which are made by the Government from time to time. During the election times when we had to visit various interior parts of the State, so far as agricultural schemes are concerned, the villagers had accused us by saying that no body gave the villagers and information about the agricultural schemes which were started by the Government. So I would submit that we should evolve a publicity machinery in the State so that we shall be able to

enlighten our backward and poor villagers who can easily take advantage of the schemes.

Then, Sir, I would like to speak a few words with regard to the labour problem in the plantation areas of our State. It has been rightly pointed out in the Governor's Address regarding the closure of several tea gardens and also unemployment of labourers in some gardens for several months. This has become a very acute problem both for us as well as for the Government. There are some gardens which have been closed down because of uneconomic nature and because of mismanagement. In both these cases, the State Government is absolutely helpless as to how best the Government could have control over those gardens.

In my earlier observations in this House I requested the Government to have the Industries Regulations and Development Act to be promulgated in different industries. I am very glad to know that this Government has moved the Government of India for the purpose of having this control over those gardens. I hope the Government will take serious note of this problem and try to solve the unemployment problem of the tea garden labourers. I am sure the Government of India will also come forward to help the Government who were helpless in the matter for a very long time.

Then, Sir, we have been asking the Government for a long time for affording educational facilities to the tea garden labourers so that it would be possible for us to have some social changes and reforms in the tea gardens with a view to make our brothers and sisters living in the tea gardens real citizens of the State.

We very often hear that our tea garden labourers are generally drunkards and they gamble with their money and all that sort of things for which labour population is accused. Sir, actually if we examine the living condition of the tea garden labourers we would find their living conditions to be very deplorable. Unless we educate them properly, unless we make their living conditions better and introduce prohibition, it would not be possible for any one in the country to make these people good citizens of the country.

The housing condition in the tea gardens is also very deplorable. The workers who use to work in the tea gardens, from morning, when they come home have to live under such houses mostly roofs of which are leaking during the rains, and naturally

they, out of disgust, take recourse to drinking and so on. So unless we give them good houses to live and unless recreational facilities are provided for them, except drinking, they will not do anything. There is provision for recreation facilities in the Plantation Labour Act also. So unless these facilities are provided, it would not be possible for any one of us to engage the labour force for good work or in constructive work. So the provisions which are laid down in the plantation Labour Act are very essential, specially recreation facilities should be extended to the tea garden labours as soon as possible. I am very glad that the other day in the standing Labour Committee these points have been raised and discussed for the benefit of the tea garden labours. I hope Government will take immediate steps so that we can give all these facilities as soon as possible.

Sir, with regard to the Labour Department itself I would like to say that this Department is not getting the required attention which it deserves. In my District Labour Office we find that there is only one clerk who has to manage all the disputes and the correspondence that may arise from various tea gardens. In our district office we have as many as 8 clerks, but in the Labour Officer's Office there is only one clerk and the result is that the disputes which were referred to a year ago have not yet come up for settlement in spite of reminders. It is all due to the fact that one clerk is unable to cope with the voluminous work there.

Now I come to the question of pay scale for the Factory Department which is somewhat interesting. In the Recommendations of the Pay Committee this principle was laid down which I quote : "When for administrative reasons the opportunities for promotion cannot be equalised, the entry scales in the handicapped services should be suitably raised as far as possible. This is particularly necessary in a Welfare State with a large development programme in hand." I again quote : "Technical graduates and holders of technical certificates and diplomas can look for employment in business and industrial firms. The pay scales offered to them in Government services must bear some relation to earnings in private employment." But in the case of Factory Inspectors I would like to point out that before 1948 they used to get a scale of Rs. 250-450 and the revised scale of pay in 1948 was Rs. 250—600 and the revised scale of 1956 reduced the scale to Rs. 225—600 and as a result some Inspectors have been asked to refund money that was overdrawn. In spite of the principle laid down by the Pay

Committee the revised scale of 1956 reduced the scale initially by Rs. 25. This shows, Sir, how the Labour Department is treated. Of course, I do not say that out of malice that has been done. But I think the proper attention that is needed for this Department is not given. So, Sir, I would like to request the Government to see that this Department, which is a very vital Department dealing with the labour population in our country, gets fair treatment. We receive many complaints from people that many disputes have not been settled. Unless those disputes are amicably settled as far as possible there will be unrest among the labourers and they would not be able to work properly in the gardens. Therefore, I request the Government to see that the anomalies due to which some disputes could not be settled are removed as far as possible.

With these words, Sir, I thank the Finance Minister for his Budget speech in this House.

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi) : Mr. Speaker, Sir, I am glad that I have been able to take part in the budget discussions in this House. At the outset I would like to point out that, as revealed by the Finance Minister, the economic condition of our State is not very bright. He stated in his budget speech that due to shortage of food production and also due to increased population of the State there was shortage of food and as a result the Government had to be helped with food by the Centre and fair-price shops had to be opened here and there throughout our State. Now, it is the duty of the Government as well as of the people to see that the food production of the State is increased. In the Second Five-Year Plan the Government have given more stress on improvement of food production so that our State may be self-sufficient in the matter of food. I myself know that due to increase in population the Government now is not in a position to provide adequate land for the landless people. Sir, in order to see that the food position is improved during the Second Five-Year Plan the task of the Government and the hon. Members of this House is very great. Therefore, all possible care should be taken by us for the improvement of food production in the Second Five-Year Plan. To do so it requires a great deal of effort to bring some changes in the mind of the rural population and also of the cultivators for the purpose of increasing food production. The Government machinery, Sir, in the Agriculture Department, as has been pointed out by many hon. Members of the House, is not so efficient as it ought to have been. The demonstrators who are at the bottom of the Agricultural staff and who are to remain in touch

with the actual cultivators are, as a matter of fact, not so vigilant and sincere in their duty as they ought to have been. I therefore, suggest the Government to see that the agricultural demonstrator immediately go to the rural areas whenever they are wanted by the cultivators.

I have seen during our recent tour in connection with the Estimates Committee that it is the general complaint from the cultivators that these demonstrators do not reside in the areas where they should be. This is due to the fact that they have no residences there nor have they got any facilities from Government by way of house rent, etc. So these inspectors and demonstrators are practically not known to the agriculturists. In selecting these people in future I request Government to see that social workers, who are in touch with the villagers and who have got a fair knowledge of the local conditions, are given preference.

Then, Sir, I would like to point out the present condition of the community projects that have so far been established in our State. I had the privilege of visiting some of the projects which have been completed now and regular Departments of the Government have undertaken responsibility for them. In some of these projects I saw that during the last four out of five years works that were done by the Community Project Department or the National Extension Services are in a very deplorable condition. For instance I visited a mulberry plantation which was under one Community Development Block. There were four or five acres of mulberry plantation before it was transferred to the regular Department of Government. Recently I found that all the mulberry plantation was destroyed by cattle and there was no fencing and the plantation was covered by jungle. Similar was the condition with some citrus fruit cultivation; it seemed just like an abandoned *bari*

M. MOINUL HAQUE CHAUDHURY : May I know what is the place?

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi) : In Sorupathar Development Block. It was the complaint of the officers that there was no Chowkidar and no money was sanctioned for fencing. It was reported to me that there were two Chowkidars who had not been paid since April 1957. So, this is the condition in some of the project areas.

Now, Sir, regarding roads that were constructed by the villagers for which the projects gave help for constructing bridges and culverts, many of these roads have been washed away by flood and the bridges which were given by Government now look like hanging in mid-air. Government should take care that these roads and bridges are properly maintained so that they create confidence in the people and thereby the community projects become successful. Wherever we went people told us that if these roads, buildings, tube wells, ring wells, etc., which were provided by the projects, were not properly maintained and if Government did not sanction some annual recurring grant for their repair and maintenance, the money spent so far would be a waste. So, some provision should be made by Government for the maintenance of these roads, buildings, tube wells, etc., so that these works done by the people do not go in vain.

Sir, in this connection I would particularly like to mention about some roads in the Sibsagar district which were taken over by the Government during the Naga trouble. After constructing half of these roads Government abandoned them and instructed the Public Works Department to stop all works. These roads are on the border of Naga Hills and Sibsagar district and are very important for the rural population, because these are the only roads by which they can bring their agricultural produce to the market. There are some military stations on the border of the Sibsagar district and the military also find it very difficult to patrol the border areas and in transporting their commodities to the camps. So it is our earnest request to Government that these roads should be completed and taken over as early as possible and the works that have been left over should be completed during this cold weather or earlier if possible.

With these few words, Sir, I appreciate the budget speech of the Hon'ble Finance Minister and would like to tell him that we also appreciate the difficulties that have been faced by Government. Thank you, Sir.

Shri KAMALA PRASAD AGARWALLA (Tezpur): Mr. Speaker, Sir, I thank the Finance Minister for his elaborate speech in presenting the Budget and for the active steps he has taken for narrowing the gap of the revenue receipts and revenue expenditure for the year 1958-59. Sir, if we look at the budget figures, we see really a bright future with revenue receipt for 1958-59 going up by nearly Rs.5 crores. Since 1956-57 it is

indeed a great achievement on the part of the Finance Minister to have come to this stage of budgeting position in the State.

Sir, as I have been perusing the different heads of his speech, I find that it had covered another heading that would have completed his speech. That is the implementation of the budget proposals. I think, the whole House including the people of the State would be with the Government if the Government take immediate steps for speedy implementation of the budgeting proposals. Sir, if we look to the different departments, we find one thing that there is always delay in implementation of the proposals both in the State level and in the district level. This is a thing which should not continue in this age of speed and in this age of quick implementation by discovering short cuts to success. As an instance, Sir, I like to refer to the reply of the Government to my question on the construction of a bridge over the Jiabharali river. In reply to that question the Government stated that estimates and plan were sent to the Government of India for their technical approval and financial sanction. As far as I remember, this was done in 1953-54 but up till 1958 after lapse of 4 years this river is remaining without a bridge. The site for the bridge was selected and even the Government of India advanced a sum of Rs.60,00,000 and a balance of Rs.26,00,000 remains. Now, Sir, considering the urgency of this bridge, and when you know very recently there was colossal loss of lives for want of a bridge there, Government have not been able to start this work up till now. This Rs.26,00,000 can be advanced by the State Government and the same can be paid in instalments because, I do not think that a bridge of that nature will be completed within one year and Government by advancing this amount together with the amount of Rs.60,00,000 could have taken up the construction of this bridge. I hope, Government will see to the urgency of this matter and speedily construct the bridge.

Sir, I can give numerous instances where there is undue delay in implementation of the budget proposals. I may say about payment of salaries in the district level as well as in the State level there is delay, sometime several months pass after which people get their salaries. Then about implementation in the district level I find that there is lot of procedures and other latches. I hope, Government will examine whether these things cannot be done earlier. I can cite one instance of undue delay where a simple thing like payment of acquisition costs of lands which Government acquired from the Municipal Board took so much time. All the procedures were completed

but when it came to the Government level, I am told that the department started the whole thing *de-nove* and on the plea that how could a Municipality get periodic Patta for this land. If a research is meant for this land, I do not know whether the money will be ever paid. There may be other instances which can be cited for other places also. In the Public Works Department also schemes are delayed considerably due to non-receipt of technical and administrative approval. I know of cases in which technical approval was given 3 or 4 years earlier but administrative approval was not forthcoming. I cannot understand when budget proposals are passed and finances allotted, how it can take so much time for administrative approval. So, Sir, taking the overall picture of the thing delay in implementation of budgeting proposals should be removed as quickly as possible. I think, if that is done the people of the State and Members of this House will ever remain grateful to you, if you take steps in the matter and see that Government do not delay in implementation of proposals passed in this House.

Sir, the Assurance Committee which you have formed recently is a step forward in the right direction and you can see that such a committee can watch and enforce quick implementation of the Government assurances given on the floor of this Chamber thereby demonstrating supreme authority and sovereignty of this House.

Another thing which has done a great service to the State is your action about giving cyclostyled copies of the proceedings of the House to the Members and the Government within two days. But I have heard, of course, I am subject to correction, that the departments only work on the proceedings of this House when they get the printed proceedings. From experience, we have found that we get printed proceedings of this House only after 6 or 7 months after the date on which such proceedings took place in this House. That means that these 6 or 7 months go without any work on those matters which the Assembly passed. Thank you, Sir, that within a short time of your holding the office the proceedings of the House have been so quickly distributed amongst hon. Members to the benefit of all concerned. I think this should be an eye-opener for speedy printing of the proceedings of this House for early distribution to departments concerned for implementation about which you are, Sir, so deadly in earnest.

Then, Sir, I want to speak a few words about land. The previous speaker Shri Biswadev Sarma has spoken many

things on this point and he has also supplied many fact concerning land. But, Sir, these legislations I think cannot take us to the desired objective quickly although these legislations are necessary, their implementation takes such a long time because of procedural difficulties, cases in the Courts, Constitutional difficulties and so on. Sir, from my little experience about land reclamation I find that in this regard Government can do a little bit if proper and scientific survey of our land is made. I can cite some instances where land can be reclaimed and converted into cultivable land. There are channels cut by the Brahmaputra in different parts of Assam which can be utilised for cultivation. For example, in Tezpur there is such a channel named Doborpotia. This channel did considerable damage to neighbouring villages destroying their paddy fields. Its length is about 20 miles. At very little cost this channel was sealed up as a result 10 thousand acres of land were reclaimed. A Bund was constructed there about three years back and in these three years I know people have been doing winter cultivation specially Boro and Bao Dhan. In the same way in Biswanath area a small channel was sealed up and as a result thousands of acres of agricultural land were made available. I think, Sir, for land resources if proper survey is made specially in the riverine areas more new land can be made available for cultivation.

Then again, Sir, we find that our rivers are also not properly utilised. I think if proper survey of our rivers is made, they can be converted into fisheries for the benefit of our people.

Now, I want also to speak a few words about the cultural aspect of our country. Sir, men do not live by bread alone, they also need good food for cultural development. We know in Assam we have so many rich and different varieties of cultures and arts, etc., scattered all over the hills and plains. I think there should be integration of these different varieties of cultures prevailing in our State. I suggest that a Central Institute for scientific study and research, and cultivation of tribal art and culture should be established in Assam so that our people both of the Plains and the Hills can know and cultivate their arts and culture and know more of each other through these cultural heritage.

Lastly Sir, I thank the Hon. Minister for Finance for his illuminating speech in presenting the Budget before us and I hope all the plans and schemes therein will be speedily implemented. Thank you, Sir.

Shri BIRENDRA KUMAR DAS (Patacharkuchi—Reserved for Scheduled Tribes): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্ত-মন্ত্রীৰ ভাষণত অসমৰ ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ প্ৰগতি আৰু তেওঁলোকৰ মাটি সমস্যা সম্পৰ্কীয় বিষয়ে স্পষ্ট একো নাই কোৱা—সেই কাৰণে মই ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ সামাজিক সমস্যা, মাটি সমস্যা আৰু অন্যান্য সমস্যাৰ বিষয়ে দুঘাৰ মান কবলৈ ইচ্ছা কৰিছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ভৈয়ামৰ জনজাতি লোক সকল অসমৰ খিলঞ্জীয়া অধিবাসী অসমৰ ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি ইত্যাদি জনজাতীয় বাইজৰ অবদান বহুত আৰু অসমেই তেওঁলোকৰ গৃহ। এই জনজাতি লোক সকল সকলো বিষয়ে পিচ পৰা। এই লোক শিক্ষা দীক্ষা ইত্যাদিত পিচ পৰা হেতুকে তেওঁলোকে যি বিলাক মাটি বাৰী লৈ আছে সেই বিলাক এবি পৰ্বৰত পাহাৰ বা দেশৰ একেবাৰে ভিতৰৰা ঠাইলৈ যাব লগা হৈছে। সবলতা আৰু নিৰক্ষৰতাৰ সুযোগ লৈ এওঁলোকক কিছুমান মানুহে ঠগ প্ৰবঞ্চনা কৰি আছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই ভালো এই পিচ পৰা মানুহ বিলাকক ৰক্ষা কৰা বা protection দিয়া চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য। বিশেষকৈ ভৈয়ামৰ জনজাতীয় লোক সকল মাটিহীন অবস্থাত যাতে নপৰে তাৰ বাবে চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এইটো সুখৰ কথা যে আমাৰ চৰকাৰে ১৯৪৭ চনত মাটি সংস্কাৰৰ কাৰণে আইন কৰিছিল। সেই হিচাবে ট্ৰাইবেল বেল্ট বা ব্লক কৰি দিছিল। কিন্তু দুখৰ বিষয় এই ট্ৰাইবেল বেল্ট বা ব্লকত সদায়ে encroachment হৈ আছে। এই আইনৰ উদ্দেশ্য আছিল যে জনজাতি লোক সকলে ট্ৰাইবেলটত যাতে মাটি পায় আৰু তেওঁলোক মাটিহীন হ'ব নালাগে এই উদ্দেশ্য লৈয়েই আইন খন কৰা হৈছিল। কিন্তু দেখা যায় যে এই আইন আইনতে বল আৰু এই আইনৰ দ্বাৰাই জনজাতীয় লোক সকল মুঠেই উপকৃত হোৱা নাই। এই জনজাতীয় লোকসকলৰ তৰফৰ পৰা সদায় আবেদন নিবেদন আহিব লাগিছে যে বেদখলকাৰী লোক সকলক উচ্ছেদ কৰিব লাগে। এই কথা মই ভালকৈ জানো যে ভৈয়ামৰ জনজাতীয় নেতা সকলেও ট্ৰাইবেল সকলৰ কাৰণে 'ট্ৰাইবেল বেল্ট' আচুতীয়াকৈ ৰাখিব লাগে বুলি বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰলৈ নিবেদন জনাইছিল আৰু মন্ত্ৰী মহোদয়েও আচুতীয়াকৈ ৰাখিব লাগে বুলি আশ্বাস দিছিল। কিন্তু বৰ পৰিতাপৰ কথা যে এই আশ্বাস আশ্বাসতেই থাকিল আৰু এতিয়ালৈকে কোনো কাম হোৱা দেখা নাই। সেই কাৰণে মই চৰকাৰৰ ওচৰত ইয়াকেই নিবেদন কৰিব খোজো। যেন ভূমিহীন জনজাতীয় লোক সকলৰ কাৰণে ভূমি সংৰক্ষণৰ যি আইন হৈছিল সেই আইন কট কটীয়াকৈ বলবৎ কৰিব লাগে আৰু তাত যি বিলাক ভুল বা দোষ আছে তাৰ সংশোধন কৰিব পৰা যাৰ বুলি বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি আশ্বাস দিছিল এতিয়ালৈকে তাৰ কোনো ধৰণৰ সংশোধন নহল। সেই কাৰণে মই পুণৰ অনুৰোধ কৰো যেন চৰকাৰে আইনৰ দোষ বিলাক অতি সোনকালে সংশোধন কৰি 'ট্ৰাইবেল বেল্ট' বিলাক ভালকৈ maintain কৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ পাচত মই কওঁ আমাৰ ৰাজহ বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকল বিশেষকৈ S.D.C., আৰু মণ্ডল-কাননগো বিলাক ভাল মহলে আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক বাইজৰ উপকাৰত নাহে। এই অফিচাৰ বিলাকৰ দুৰ্নীতিৰ কাৰণে, দুখীয়া খেতিয়ক সকল বিশেষভাৱে ট্ৰাইবেল খেতিয়ক সকলৰ দুখে কুলাই পাচিয়ে নধৰা হৈছে; কষ্টৰ সীমা নোহোৱা হৈছে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি এই বিভাগটোলৈ আকৰ্ষণ কৰি কওঁ অচিৰে এই বিভাগৰ দোষ বিলাক সংশোধন কৰিবলৈ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে। আজি এনে অৱস্থা পৰিলক্ষিত হৈছে যে দুৰ্নীতিত অধিক লিপ্ত থকা পুলিচ বিভাগকো আজি আমাৰ ৰাজহ বিভাগে চেৰ পেলাইছে। S.D.C., মণ্ডল, কাননগো এই বিলাক ৰাজহ বিভাগৰ কৰ্মচাৰীয়ে টকা নাপালে বাইজৰ কোনো কামেই নকৰে অথচ আমাৰ বাইজৰ এই অফিচাৰ বিলাকৰ লগত বিশেষ ভাবে সম্বন্ধ আছে।

এই অফিচাৰ বিলাকে যদি তেওঁলোকৰ কৰ্ত্তব্য ভালকৈ কৰি যায় তেনেহলে তাৰপৰা বাইজৰ অশেষ উপকাৰ হয়। তেনেস্থলত এই কৰ্মচাৰী বিলাকৰ কৰ্ত্তব্যৰ প্ৰতি উদাসীনতা আৰু টকাৰ প্ৰতি হাবিয়াসৰ ফলত আমাৰ দৰিদ্ৰ জনসাধাৰণ কোনো ভাবেই উপকৃত হ'ব পৰা নাই। এই জনসাধাৰণৰ নাজত S. D. C. মণ্ডল কানোনগো বিলাক যিমান ভাবে জনাজাত আনকি ডেপুটী কমিচনাৰ বা তাৰো ওপৰৱালা সকলও তেনে ভাবে জনাজাত নহয়। তেওঁবিলাকৰ মনত S. D. C., মণ্ডল কাননগো বিলাকেই চৰকাৰ। এয়াৰ কথা আছে—

“গ্ৰাম্য মণ্ডল বাজা.....

তস্য মন্ত্ৰী গাওবুঢ়া। ”

(বিৰাট হৰ্ষদ্বনি)

এই কৰ্মচাৰী বিলাক যদি ভাল নহয় তেন্তে আমাৰ দৰিদ্ৰ খেতিয়ক সকলৰ স্বাৰ্থ নুঠেই বন্ধা নহয়। সেই কাৰণে মই এই পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছো যে এই গাওঁৰ ‘বজা মন্ত্ৰী’ সকলৰ কাৰ্য্যৰ পৰিদৰ্শনৰ হেতু ডেপুটী কমিচনাৰ আৰু ডেপুটী কমিচনাৰৰ কামৰ পৰিদৰ্শনৰ হেতু তাতোকৈ ওপৰৱালা কৰ্মচাৰী যেনে চেৰেক্টাৰী আদিয়ে সময়ে সময়ে যেন বাহিৰ ওলায়। দুখৰ বিষয় D. C. বিলাকে, চাৰ ডেপুটীৰ চাৰ্কল বিলাক পৰিদৰ্শণ নকৰে আৰু তাৰ ফলত S. D. C. আৰু তেওঁৰ তলতীয়া কৰ্মচাৰী বিলাকৰ মইমতালি বাঢ়িবলৈ ধৰিছে আনকি তেওঁলোকে Deputy Commissioner তকৈও বেচি ডাঙৰ কৰ্মচাৰী বুলি দেখুৱাবলৈ চায়। ই বৰ দুখৰ কথা। গতিকে দুৰ্নীতিৰ (corruption) পৰা মুক্ত কৰি, নিজৰ কৰ্ত্তব্য পথলৈ এই কৰ্মচাৰী বিলাকক অনোৱাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে অচিৰে হাতত ল'ব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয় এতিয়া যি ‘চেটেলমেণ্ট’ৰ কাম হৈছে সেই settlement নামতহে হৈছে বুলিব লাগিব কাৰণ, S. D. C. বিলাক নিজৰ কামৰ কাৰণে গাওঁলৈ নাযায়। মণ্ডল কাননগো বিলাকে কেতিয়াবা কেতিয়াবা গাঁৱলৈ গৈ দুই এটা correction কৰি আহে। এই Settlement ৰ কামৰ দ্বাৰাই সাধাৰণ বাইজক হাৰাশান্তি আৰু উৎপীড়িত কৰি তুলিছে আৰু সাধাৰণ বাইজৰ মাটিৰ সীমাৰ কাৰণে এই কৰ্মচাৰী বিলাকৰ টকা খোৱাৰ সুবিধা হৈছে। এই মৰ্মে Settlement Officer বিলাক field লৈ fieldৰ Survey ৰ কাৰণে যোৱা উচিত আৰু তাকে নকৰি, তেওঁলোকে অফিচৰ পৰা fieldৰ কাম চলায়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বিশেষকৈ মাটি সম্বন্ধে যিবিলাক আইন প্ৰণয়ন হৈছে সেই বিলাক কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। Land holding ৰ ceiling ধাৰ্য্য কৰা আইন খনো কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। নিম্পি খেৰাজ প্ৰথাটো চৰকাৰে অতি সোনকালে উঠাই ল'ব লাগে। ইয়াৰ দ্বাৰাই আমাৰ বাইজৰ অনেক অসুবিধা হৈছে। অসমৰ জনসংখ্যাৰ শতকৰা ৮৫ জন খেতিয়ক আৰু তেওঁলোকৰ অৱস্থাৰ উন্নতিৰ হকে তেওঁলোকে মাটি পাবই লাগিব। কিন্তু বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত আমি দেখা পাইছো যে তেওঁ লোকে খেতিৰ মাটি পোৱা নাই আৰু তাৰ ফলত আজি আমাৰ দেশত খাদ্য অনাটন সমস্যাই দেখা দিছে। এই খাদ্য সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে খেতিয়ক সকলে উপযুক্ত পৰিমাণৰ মাটি পাবই লাগিব। আমি তেনে অৱস্থাত কি দেখিছো : আজি Reclamation Project বিলাকতো মাটি পোৱা অনা খেতিয়ক সকলৰ সংখ্যাই বেচি। যি খেতি কৰে তাৰ সংখ্যা তাকৰ। তেনে অৱস্থাত অধিক শস্যই বা কেনেকৈ উৎপাদন হ'ব আৰু খাদ্য সংকট নো কেনেকৈ সমাধান হ'ব। সেই কাৰণে মই ভাবো যে যিবিলাক খেতিয়কে আজিলৈকে উপযুক্ত পৰিমাণে খেতিৰ মাটি পোৱা নাই সেই বিলাকক অচিৰে মাটিৰ ব্যৱস্থা কৰি দি খেতিৰ উন্নতিৰ হকে উপযুক্ত ধৰণৰ irrigation work কৰি দিব লাগে।

মোৰ সমস্টিত যদি পশ্চিম বান্ধা মৌজাৰ সিঙৰা নদীৰ পৰা টিহু মৌজালৈকে এটা ক্ষুদ্ৰ জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা কৰা হয়, তেনে হলে সেই অঞ্চলত বহু একৰ মাটি খেতিৰ উপযুক্ত হব। ক্ষুদ্ৰ জলসিঞ্চনৰ জৰিয়তে একালে যেনেকৈ পানী যোগানৰ ভাল ব্যৱস্থা হব, ঠিক তেনেকৈ খৰাং বতৰতো খেতি কৰিব পৰা হব। গৰু ডাঙৰ নদী বোৰেও খেতিৰ যথেষ্ট অসুবিধা ঘটায় আৰু বান পানী হৈ খেতি নষ্ট কৰে। সেই কাৰণে নদী বোৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। বিশেষকৈ মৰা পাগলাদিয়া, টিহু, কালদিয়া আৰু লাওদিঙিঞান এই চাৰিখন নদীত বানপানীহৈ খেতিৰ অশেষ ক্ষতি সাধন কৰিছে। বহিছৰ তৰফৰ পৰা বহু দৰখাস্ত দিয়া হৈছে কৃষি বিভাগ, বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগ আৰু জলসিঞ্চন বিভাগৰ ওচৰত, কিন্তু কোনো বিভাগৰ পৰা বানপানী নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। ফলত অসংখ্য খেতিয়কৰ খেতি নষ্ট হৈ খাদ্যাভাবৰ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে এই নদী কেই খনৰ নিয়ন্ত্ৰণ অতি আৱশ্যক হৈ পৰিছে।

খেতিয়কৰ হালৰ বৰদ গৰুৰ বেমাৰ হোৱা বাবেও খাদ্যাভাবৰ সৃষ্টি হৈছে। বেমাৰী গৰু মহ চিকিৎসাৰ কোনো সুব্যৱস্থা নাই। গৰুৰ অভাৱত খেতিয়কে খেতিকে কৰিব পৰা নাই। টিহুত যিখন পশু চিকিৎসালয় আছে, সি মাত্ৰ নামতহে চিকিৎসালয়। তাৰ পৰা বহিছৰ কোনো কাম হোৱা নাই। Artificial insemination ৰ ব্যৱস্থা কৰা হব বুলিও ভূত পূৰ্ব মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে কথা দিছিল। কিন্তু আজিলৈকে একো হোৱা নাই।

ইয়াৰ লগতে কওঁ যে জনজাতীয় লোকসকলৰ শিক্ষা দীক্ষা, কলা কৃষ্টি আদি কৰি সৰ্বস্বত্বীৰ উন্নতিৰ হকে চেষ্টা কৰিবৰ বাবে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

Sri JOGA KANTA BARUA (Jaipur); Mr. Speaker, Sir, I am very happy to find a surplus budget this year, after having deficit budgets for so many years. I take this opportunity to congratulate the Finance Minister for this.

I consider myself lucky for being elected as a Member of this House from my constituency, and along with my election as a Member, undreamt of wealth sprang up from under the earth. But now I find this God's gift has been exploited by all. I am being harassed by the people of my constituency for matters like oil refinery. Now there was a tug of war between the Centre and the State with regard to the question of setting up an Oil Refinery for the purpose of refining the crude oil found in Naharkatiya area. Ultimately the Central Government agreed to establish the first refinery in Assam, but while establishing the same, nobody thought of establishing it at Naharkatiya, where the crude oil is found. I think this is an injustice. The matter should be reconsidered.

Another thing, there is erosion going on in large scale in Naharkatiya. Due to this the whole Oil wells at Naharkatiya will be washed away. Now from the Oil Company at Digboi, Assam Government are getting only Rs.25 lakhs as royalty a year. It may be raised to Rs.1½ crores a year. In 1957 11.44 crore

gallons crude oil was extracted. Now even if the refinery is located in Assam what about the employment opportunity to the people of Assam? We find in Digboi outsiders are enjoying but our educated youngmen are starving for want of any employment. Our Prime Minister said, "I can give you the refinery but have you got the qualified technicians to run the refinery?" I want to say that if our people get the opportunity they will be able to learn the work and run it. There is no dearth of educated people among us. Given facility they will qualify themselves for the job. In this connection I also want to mention that in Assam there is the tea industry which is known throughout the whole world. It is in the hands of the non-Assamese, from top to bottom. If our people do not get the opportunity, a time will come when they will revolt.

Sir, regarding the Naga Hills district, we are very sorry that it has been separated from the State of Assam. We find according to a relevant portion of the Article 3 of the Constitution of India, the area of a State can be diminished only if the State concerned agrees with it. So at the time of separating this district this Legislature should have been consulted and consent taken accordingly. It is said that geographically or otherwise the area is in Assam, but the fact remains that it is separated from Assam. From time immemorial the different sections of people are living amicably in Assam. All these people were living in amity. Rather when in Delhi they used to quarrel among themselves, our forefathers used to send heroes like Ghototkosh and Bhagadatta to quell it. Surely with them common soldiers followed.

When we look back to the history of Assam, in the by-gone days Assam was never invaded by any body from outside. The people of Assam have been living amicably and peacefully for centuries and centuries, and we still live in amity and peace. Since our crash in 1826 our people have gone down and we are going down and down. I hope and trust our children will not tolerate this any more, and show to the world that they are fit people and not to be directed by other people from outside the State.

Then, Sir, I have to speak a few words regarding my district. Lakhimpur district which consists of 4,153 square miles has a population of 11 lakhs of people. This district has been sending Congress M. L. As, since the Congress had joined the State Legislature. But I find that this district has been neglected since 1938. Since 1938 no one from this district, from among

the Congress M. L. As., has been taken as a Minister in the State Cabinet. I hope this fact should be taken note of. Someone might say, "What do you do with a Minister?" But, Sir, I ask simply is there any district without a Cabinet Minister?

Then there is no Government High School building and the school which was there was eroded by the Brahmaputra. To my mind, it appears as if there is no contemplation to have another school building. For the information of the honourable Members of this House, I would like to say that Dibrugarh Subdivision alone has been contributing in the year 1954-55, 24 per cent in land revenue, 35 per cent in forest revenue and 37 per cent in excise revenue of the State Government. Still we are neglected on every account.

(A voice—What is the matter about Jalan's Government High School?).

There was a proposal, but we have not accepted that. The Government could easily construct a building for the Government High School there, from State revenue and not from donation, and I do not know why they are not doing so.

Then one thing. This year we have scarcity of food. The Central Government have already come forward for our help and offered to allot 16,000 tons of rice. There is drought unprecedented in the history of Assam. So there is greater danger ahead of us. I think we must do our utmost to avert this danger.

The Central Government which have already come forward with the offer of 16,000 tons of rice for our State, will serve for the first half of the year only. So we should be prepared to face the situation. We should consider the conditions of our cultivators, and bear in mind that our cultivators generally possess a piece of land for cultivation purpose. He produces paddy, consume it and by sale of the surplus manages the rest of the necessity of his life. If he has to buy even rice and paddy how can he maintain his family. So, Sir, suppose the Government provide them with money to run his home, what about his land revenue? In this connection, I would only request the Government to take utmost care for the next year so that the Government may get over the difficult situation.

Then, Sir, regarding agriculture we must do something to alleviate the conditions of our agriculturists. We read in school.

that India is an agricultural country. Regarding Assam I need not go to geography. I could see paddy, sugarcane, vegetables of every sort everywhere. But the time has changed. Now India has to import essential food-stuff like sugar and rice from other countries, although we had ample paddy and sugarcane in our country. Now we are sending our leaders to Australia and America for begging food. So, we should be prepared to see that at least we get our rice and paddy from our own country.

Then there is another thing. We are taking to western education, and our children go to school for learning English. And they give up agriculture practically. Now, Sir, if our people do not get to agriculture, then I think, in no distant time, we shall have to face more scarcity of food in our country. Regarding the Agriculture Department the Heads of the Departments are men from upper strata of our society and the Minister is also of the same category. Therefore, if our mass people do not take this Department as their own there is no wonder.

(A voice—You may suggest).

It is not my duty to suggest everything. The Government is there to do this.

Regarding Cottage Industries, there is sufficient room for improvement. Happily for us, the Government have already allotted a sum of Rs.34 lakhs for the next year. I am also glad that the Minister for Cottage Industry is himself interested in it and he is taking keen interest for the improvement of Cottage Industry in our State. I hope he with Sri Mohendra Mohon Choudhury will make a grand success of this Department.

Adjournment

The Assembly was then adjourned for lunch till 2 P.M.

After Lunch

Shri JOGOKANTA BARUA (Jaipur): Sir, I spoke about cottage industry. Giving lectures on cottage industry do not actually solve our problem. If we want any improvement in cottage industry we must induce people to take up different kinds of cottage industries and Government should encourage them to do so by giving all sorts of aids and through staff for giving practical demonstrations. Without these our efforts for improvement of cottage industry cannot be successful.

Now, I come to agriculture. An amount of one crore fifty seven lakhs of rupees has been allotted for agriculture. This is a vital subject. Without practical work we cannot achieve anything. So, we must do something which is practical. For agriculture we want land. But everywhere there is scarcity of land in our State. There are so many people who are landless and who want land and as a result there has been encroachment in the reserves of all sorts. If encroachment is allowed to go on like this then it shows that there is anarchy. So, this sort of encroachment must be stopped, in any way. Otherwise there is no meaning for the existence of the Government. There are many people who are utilising their land without Patta. It is all due to the tactics of the Mandals. Another difficulty in this connection that is to be faced is that the Mandals cannot be transferred. I suggest to the Government to see that Mandals can be transferred often and on whenever and wherever necessities arise, and then also this land problem can be solved to some extent. In answer to a question of mine it was stated in the House that about 1,17,000 bighas of land was lying as waste land in the Tinkong Mauza and out of this about $\frac{1}{3}$ rd bighas, that is, about 39,000 bighas are available for settlement with the cultivators. But from my personal knowledge I say that there is no such waste land available for settlement. The real position is that the entire land is under occupation by some people but without patta and due to this Government is losing a great amount of land revenue and the people are also quite unhappy on that score. I hope Government will try to do some thing in this respect and issue the necessary pattas to the people concerned.

Now, I come to the question of Veterinary. There are various complaints for want of veterinary doctors inspite of the fact that we have a Veterinary College to produce veterinary doctors. I suggest to the Government to see that something is done so that the dearth of veterinary doctors is removed as early as possible. We get Rs.2,000 as fees from Veterinary College, I suggest this fees should be abolished to encourage this education. Another thing I want to speak is about Dimapur. This Dimapur area for administrative purpose was once tagged with the Naga Hills. Since Naga Hills is under a separate administrative unit directly under the Centre, our Government should see their utmost that this Dimapur area is disintegrated from Naga Hills and then tagged with our State of Assam.

The last point I want to stress is that in the Dibrugarh area there is no so much check for the prohibition of opium. Government should therefore see that opium smuggle is completely eradicated from Dibrugarh area. And I stress again

that absence of a Cabinet Minister from Lakhimpur District is also one of the causes.

With these words, Sir, I resume my seat.

Shri HARINARAYAN BARUAH (Teok): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, হাজাৰ শত্ৰু হলেও গুণীৰ গুণ লোৱাটো অতি দৰকাৰী কথা। আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনত যি বাজেট উপস্থাপিত কৰিছে তাত আজি বহু বহুব পিচত বাহি দেখি আমি বৰ আনন্দিত হৈছো। আজি গবৰ্ণমেণ্টক সমৰ্থন নকৰা—গবৰ্ণমেণ্টক ভাল নোপোৱা বা গবৰ্ণমেণ্টৰ বিৰোধী সদস্য সকলেও সম্ভৱ এইটো স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে আমাৰ প্ৰদেশৰ আজি বহু কালৰে পৰা ঘাটি পৰি অহা বাজেট এইবাৰ বাহি হৈছে। তাতোকৈ বেছি ধন্যবাদ দিব লাগিব আমাৰ চৰকাৰক, কিয়নো অসম ৰাজ্যৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা আগতকৈ বহুগুণে ভাল হৈছে। কাৰণ যেতিয়া কংগ্ৰেছ যুক্ত-মন্ত্ৰী সভা আছিল তেতিয়া এই ৰাজ্যৰ ৰাজহৰ পৰিমাণ আছিল প্ৰায় ৪২ কোটি টকা; আজি সেই ৪২ কোটিৰ পৰা গৈ আমাৰ ৰাজহৰ আয় ২৯ কোটি ২৭ লক্ষ টকা হৈছে। এই ৰাজহৰ দ্বাৰা দেশৰ যিবিলাক অত্যাৱশ্যকীয় বিষয় আৰু যিবিলাক বিষয়ৰ দ্বাৰা দেশৰ সমৃদ্ধি বঢ়াব পাৰি আৰু ছাতিটোৰ গঠন কাৰ্য্যত সহায় কৰিব পাৰি তাৰ ব্যৱস্থা বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনৰ আগত দাঙি ধৰিছে। হাজাৰ শত্ৰু হলেও গুণীৰ গুণ লোৱাটো উচিত বুলি মই আগেয়ে কৈছোঁ। গবৰ্ণমেণ্টৰ বিৰোধী সদস্য সকলে গবৰ্ণমেণ্টক সমৰ্থন নকৰিলেও গবৰ্ণমেণ্টে যে বহুত ভাল কাম হাতত লৈছে তাত শলাগ লব লাগিব।

(A Voice—শত্ৰুবুলি কাৰ কথা কৈছে জানিব পাবোনে?)

Shri HARINARAYAN BARUAH: গবৰ্ণমেণ্ট সমৰ্থন নকৰা দলক (Laughter).

Shri PROBHA T NARAYAN CHOUDHURY (Nalbari-East): How does he say that it is a surplus budget?

Shri HARINARAYAN BARUAH: এই বাজেটত নতুন কোনো কৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নাই। এইটো ডাঙৰ কথা। আজি দেশ-গঠনৰ কাৰ্য্যত ইমান বিলাক টকাৰ প্ৰয়োজন, সেই বিষয় বিলাকত টকা খৰচ কৰিবৰ যিমান প্ৰয়োজন সেই হিচাবে কৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নাই। এনে অৱস্থাটো গবৰ্ণমেণ্টে নতুনকৈ যিবিলাক ভেঞ্চাৰ স্কুল, এম, ভি, স্কুল আৰু এল, পি, স্কুল লবৰ চেষ্টা কৰিছে তাৰ বাবে গবৰ্ণমেণ্টক ধন্যবাদ নিদি নোৱাৰিলো। ইয়াৰ বাহিৰেও এই প্ৰদেশত শিক্ষাৰ কাৰণে গবৰ্ণমেণ্টে যি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে আৰু ইনজিনিয়াৰিং কলেজ স্থাপন সম্পৰ্কে যি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে তাৰ বাবে গবৰ্ণমেণ্ট ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। যোৰহাটত মেকানিকেল আৰু ইলেক্ট্ৰীকেল ইনজিনিয়াৰিং কলেজ স্থাপন কৰাৰ সিদ্ধান্তত আমি আনন্দ প্ৰকাশ কৰিছো। প্ৰাইমাৰী শিক্ষক সকলক পাচ টকাকৈ মৰগীয়া বানচ দিয়াৰ যি ব্যৱস্থা কৰিছে তাৰ বাবেও ধন্যবাদ দিছো। ইয়াৰ লগতে এটা কথা কবলগীয়া হৈছে যে ১৯৫৬ চনৰ দৰমহা কমিটিয়ে যি সিদ্ধান্ত কৰিলে সেই সিদ্ধান্তৰ দ্বাৰা অতি সামান্য হলেও গবৰ্ণমেণ্ট চাকৰিয়াল সকলে কিছু সকাহ বোধ কৰিছে ইয়াৰ বাবেও গবৰ্ণমেণ্টে ধন্যবাদ পোৱা উচিত। এই সম্পৰ্কে গবৰ্ণমেণ্টৰ এটা কথাৰ প্ৰতি বোধহয় দৃষ্টি গোঁচৰ নহল—সেইটো গবৰ্ণমেণ্ট এম ভি স্কুলৰ শিক্ষক সকলৰ বেতম সম্পৰ্কে। তেওঁলোকৰ বেতন নিৰ্দ্ধাৰণ কৰোতে নিয়োগ মতে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নহল। গবৰ্ণমেণ্ট এম, ভি, স্কুলৰ শিক্ষক সকলে পে’-কমিটি বহাৰ আগতে যিটো দৰমহা পাইছিল পে’-কমিটিয়ে তেওঁলোকৰ দৰমহাৰ নিৰিখ বান্ধি দিয়াৰ পিছত তেওঁলোকে আগতকৈ কমহে পাইছে। উদাহৰণ স্বৰূপে পে’-কমিটিয়ে দৰমহা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাৰ আগতে নৰ্মালপাচ (প্ৰধান) শিক্ষক

সকলে পাইছিল ৭৫—১২০ টকা কিন্তু পে-কমিটিৰ সিদ্ধান্তৰ পাচত তেওঁলোকে পায় ৬০—৭৫। হিন্দী শিক্ষক সকলে পে-কমিটিৰ সিদ্ধান্তৰ আগতে পাইছিল ৭৫—১২০, সিদ্ধান্তৰ পাছৰ পৰা তেওঁলোকে পায় ৫৫—৮০; নৰ্মাল পাচ (সহকাৰী) শিক্ষক সকলে আগতে পাইছিল ৫৫—৯০ এতিয়া পাব ৬০—৭৫। ইয়াৰ বাহিৰেও নৰ্মাল পাচ শিক্ষকৰ ভিতৰতে দু-ভাগ কৰিছে। গবৰ্ণমেণ্ট এম, ভি, স্কুলত যিবিলাক কাম কৰে (নৰ্মাল পাচ) তেওঁলোকে পাব ৬০—৭৫ আৰু গবৰ্ণমেণ্ট এম-ই স্কুলত আৰু হাইস্কুলত সেই একেই যোগ্যতাৰ লোকে কাম কৰা মেট্ৰিক নৰ্মাল পাচ শিক্ষক সকলে পাব ৭৫—১২৫, গবৰ্ণমেণ্ট এম, ভি, স্কুলতে পাব ৭৫—১০০, নৰ্মাল পাচ এম, ভি, স্কুলত পাব ৬০—৭৫ টকা হাইস্কুল আৰু এম, ই, স্কুলত পাব ৬০—১০০, হিন্দী শিক্ষকে পাব এম, ভি, ৫৫—৮০, ইংৰাজী স্কুলত পাব ৭৫—১২৫। ইয়াতে ইমান পাৰ্থক্য কৰি দিছে। পে-কমিটিৰ বিপোর্ট ওলোৱাৰ পাচত চৰকাৰী মজলীয়া স্কুলৰ শিক্ষক সকলৰ দৰমহা এনেটক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাৰ কাৰণে ১৯৫৭ চনৰ মে মাহৰ ২ তাৰিখে এই শিক্ষক সকলে এখন Conference পাতি চৰকাৰলৈ প্ৰস্তাব পঠিয়াইছিল আৰু এটা Representative দলে চৰকাৰৰ লগত দেখাও কৰিছিল। শিক্ষা বিভাগৰ Under-Secretary য়ে ১৯৫৭ চনৰ ২৫ মে তাৰিখে চিঠি দি জনায় যে এই বিষয়ে বিবেচনা কৰা হ'ব বুলি। গবৰ্ণমেণ্ট এম ভি স্কুলৰ শিক্ষক সকলৰ দৰমহাৰ বিশৃঙ্খলাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত এটা ঘোৰ আপত্তি হৈছে। আশা কৰো গবৰ্ণমেণ্টে তেওঁলোকৰ দাবি সহানুভূতিৰে বিবেচনা কৰি চাব। তাৰ বাহিৰেও পে-কমিটিয়ে সিদ্ধান্ত কৰিছিল যে এশ টকাৰ কম দৰমহা পোৱা চাকৰীয়া সকলক ৩—৫ টকাকৈ দৰমহা বাঢ়াই দিয়া হ'ব। কিন্তু গবৰ্ণমেণ্ট এম ভি স্কুলৰ শিক্ষক সকল এই সুবিধাৰ পৰাও বাদ পৰি গৈছে। কাজেই এই এম ভি স্কুলৰ শিক্ষকসকলৰ এই আপত্তি চৰকাৰে সহানুভূতিৰে বিচাৰ কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

ইয়াৰ পিচত মই ক'ব খুজিছো যে—আমাৰ P.W.D. বিভাগৰ কাম ইমান দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে যে সকলোবিলাক কাম পৰিচালনা কৰা আৰু পৰিদৰ্শন কৰা তেওঁলোকৰ কাৰণে অসম্ভব হৈ পৰিছে। সেই নিমিত্তে বহুত বিষয়ত বাইজে ঠায়ে ঠায়ে অলপ অসুবিধা পাবলগীয়া হৈছে। যেনে ধৰক আমাৰ যি Trunk Road আছে তাত কাজিবঙাৰ পৰা দলংবিলাক বৰ অসুবিধা জনক হৈ আছে আৰু এই সম্পৰ্কে শ্ৰীযুত নবেদ্র নাথ শৰ্মাই আজিৰ সদনত প্ৰশ্ন কৰিছিল, সেই ৰাস্তাত প্ৰত্যেক মুহূৰ্ততে দুৰ্ঘটনা হোৱাৰ ভয় আছে। জখলাবন্ধাৰ পৰা বোকাখাটলৈ কতৰাৰ অহাযোৱা কৰিলো আজিলৈকে দলঙৰ সেইবোৰ ঠাইত কোনো পৰিবৰ্তনেই আৰু দেখা পোৱা নাই। বছৰৰ পিচত বছৰ পাৰহৈ গৈছে কিন্তু দলং আৰু ডাঙৰ নহল। ট্ৰেন্সপৰ্টৰ বাছ বিলাক নিৰাপদে যোৱাই টান। কি অসুবিধাত নো এনে হৈ আছে আৰু এতিয়াও বুজিব পৰা নাই। জৰুৰ কৰবাত কিবা অসুবিধা আছে। দলং বিলাকত সৰু সৰু কাঠ দি থৈছে। এই দলংবিলাক ইমান বিপদজনক হৈ আছে যে, শিৱসাগৰৰ শ্ৰীযুত প্ৰফুল্ল বৰুৱা, এম, পি, ডাঙৰীয়াৰো মটৰ দুৰ্ঘটনা হৈছিল। এই দলং-বিলাক ইমান ঠেক যে, এখন মটৰো নিৰাপদ ভাবে পাব হ'ব নোৱাৰে। এই অৱস্থাত কিয় থাকিব লগা হৈছে? বছৰে বছৰে অলপ অলপ টকা দি, এখন এখন দলং আহল বহল কৰি গলেই এই বিপদজনক পৰিস্থিতিৰ পৰা হাত সাৰিব পৰা হ'ব হেতেন। কিন্তু তাকে হৈ উঠা নাই। সেই কাৰণে চৰকাৰক এইটোৱেই অনুৰোধ কৰিব খুজিছো যেন এই বিষয়ে অতি সোনকালে চকু দিয়ে আৰু যাত্ৰী সকলৰ আৰু জনসাধাৰনৰ অহাযোৱাৰ সুবিধা কৰি দিয়ে। ইয়াৰ পিচত ইয়াৰ লগতে মই ক'ব খুজিছো যোৱা ভুঁইকপৰ কথা। যোৱা বৰ ভুঁইকপত বিধবস্ত হোৱা যোৰহাটৰ কেইটামান ৰাষ্টা ইমান বেয়া হৈ এতিয়াও আছে যে তাৰ ওপৰেদি লৰা-ছোৱালীৰ টো কথাই নাই—ডাঙৰ মানুহৰো অহাযোৱা কৰা মক্ষিল আৰু ই জনসাধাৰনৰ মহা অসুবিধাৰ সৃষ্টি কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও আজিৰ স্বাধীনতাৰ দিনত যি বিলাক ঠাইত চলাফিৰা কৰা অসুবিধা হৈছে বিশেষকৈ টাউনৰ মাজত সেই বিলাকৰ কথা সকলোৱে

জানে। মই কব খুজিছো যোৰহাট টাউনৰ কথা। চৰকাৰক এই সদনতে অবেদন নিবেদন কৰা স্বত্বেও জনসাধাৰণৰ নিৰপত্তাৰ বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। অধ্যক্ষ মহোদয়, স্বাধীনতাৰ পিচত আমাৰ নগৰ বিলাক ইমান পৰিবৰ্ত্তন আৰু জনবহুল হৈ পৰিছে যে তাৰ মাজত যানবাহনৰ চলাচল, মানুহ দুনুহৰ সমাগম আদিয়ে আৰু বেচি অসুবিধাৰ সৃষ্টি কৰিছে। অথচ জনসাধাৰণৰ যাতায়াতৰ সুবিধাৰ বাবে তাত 'ফুট পাথ' কৰিব পৰা নাই। এয়ে যদি অৱস্থা হয় তেন্তে আমাৰ স্বাধীনতাৰ অৰ্থ কি হল? আৰু তাৰ পিচত আমাৰ কি Development হল? এইদৰে আমি চিন্তা কৰিলেও এই কথা সঁচা যে চৰকাৰে নিশ্চয়—কিছু নহয় কিছু কাম হাতত লৈছে। নগৰ পৰিকল্পনাৰ কাম চৰকাৰে হাতত লৈছে বুলি এই সদনৰ এটি প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কোৱা হৈছে। কিন্তু কাম হলে এতিয়াও আমাৰ চকুত পৰা নাই। তাৰ পিচত চাওক তিনিচুকীয়া এখন আগবাঢ়ি উঠি অহা টাউন; যান বাহন তাত সবহীয়া, জনসাধাৰণ বাইজৰ সমাগমো বেচি, ব্যবসায় বানিজ্যৰ প্ৰসাৰো বেচি—এনে অৱস্থাত সেই টাউনখনৰ যদি উন্নতি সাধন কৰা নহয়, তাৰ বাস্তৱ পথবিলাক যদি যাতায়াতৰ সুবিধাথে ঠিক কৰা নহয় তেন্তে আমাৰ স্বাধীনতাৰ মানে কি হল?

(অকল তিনিচুকীয়াতে কিয়—আনগাঁহিত হব নালাগেনেকি? voices)

“মই উদাহৰণ স্বৰূপেহে তিনিচুকীয়াৰ কথা কৈছো। অসমৰ সকলো নগৰতে এনে অৱস্থা লোৱাৰ প্ৰয়োজন হৈছে। সেই কাৰণেহে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যেন এইবিলাক অত্যাৱশ্যকীয় কাম আৰু এই কাম অতি সোনকালে সমাপ্ত কৰে যেন। গুৱাহাটীৰ বাস্তৱ দৰে সকলো ডাঙৰ টাউনতে হোৱা উচিত।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ পিচত যোৰহাটৰ ভোগদৈ নৈৰ কথা কওঁ। বছৰি বছৰি ভোগদৈ নৈৰ পাৰ ডাঙি যায় আৰু ইয়াৰ সংৰক্ষণৰ কাৰণে যি বাঁহৰ Pallisade চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা দিয়া হয়—তাত কমকৈও ৪০/৫০ হাজাৰ টকা খৰচ হয় অথচ কামো নহয়। আজি সেই বিলাক পুতি আহে—পিচদিনা তাক মানুহে উভালি লৈ যায়। এই দৰে যদি এই বিলাক কাম এনে দৰেই চলি থাকে তেন্তে কোনদিনা নগৰ পৰিকল্পনাৰ কাৰ্যকাৰী ব্যৱস্থা সমাপ্ত হৈ উঠিব। নগৰ অংশত দুয়োটা পাৰ পকা কৰি দিয়া উচিত।

(ঘণ্টা বাজে)

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বহুত কথা কব লগা আছে কাৰণে আৰু কিছু সময় দিলে ভাল হয়।

Mr. SPEAKER : আপুনি এতিয়ালৈকে ২২ মিনিট সময় কলে, কব খুজিছে যেতিয়া কওক আৰু কিছু সময়, চমু কৰক।

Shri HARINARAYAN BARUA (Teok) : ইয়াৰ উপৰিও ইয়াৰ ওপৰত থকা দলংখন ইমান ঠেক যে একালেদি গাৰী মটৰ আহিলে আনফালৰ গাৰী মটৰ বৈ যাবলগা হয়। আমাৰ P. W. D. মিনিষ্টাৰ মহোদয়ো এবাৰ এইদলং পাৰ হ'বলৈ অনেক সময় বৈ থাকিব লগা হৈছিল।

(Voice—কোন জন মিনিষ্টাৰ?)

মই আমাৰ প্ৰাক্তন মন্ত্ৰীৰ কথা কৈছো। এইদলং খনৰ কাৰণে ভয়ঙ্কৰ অসুবিধা হৈ পৰিছে। শাকৰো আমাৰ জনপ্ৰিয় চৰকাৰে এই বছৰদিনীয়া অসুবিধাবিলাক দূৰ

কৰি ৰাইজৰ বাতায়তৰ সুবিধা কৰিব। ইয়াৰ ভিতৰত মই যোৰহাট নগৰৰ 'ফুটপাথ' টোৰ কথাও উল্লেখ কৰিছো। পুৱাৰে পৰা মাজ ৰাতিলৈকে যানবাহনৰ প্ৰকোপত এই বাস্তৱ ওপৰেদি জনসাধাৰণৰ অহাযোৱা অসম্ভৱ হৈ পৰে। একো একো সময়ত যানবাহনৰ সংখ্যা ইমান বেচি হৈ যায় যে সেইবিলাক পাৰ হৈ মানুহ যোৱাটো কঠিন হৈ পৰে। এই বিলাক দেখি শুনি মই ভাবো। হায় বিধি! আনাৰ দেশত এনে বুদ্ধিয়ক মানুহ নাইনে যি জনে এই সমস্যা সমাধান কৰিবৰ কাৰণে বুদ্ধি উলিয়াই দিব; বিস্মা, টেক্সি, ট্ৰাক থকা ৰাতি তৈয়াৰ কৰি দিব নোৱাৰিবনে? আমি বহুবাৰ বাস্তৱ কাষত যানবাহনৰ জমা বিলাক ঠায়ে ঠায়ে ধৰ পৰাকৈ সুবিধাৰ ঠাই কৰিদিবলৈ D. C. ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মিউনিচিপেলিটিৰ চেয়াৰমেন আৰু মিনিষ্টাৰ পৰ্যন্তলৈকে বহুবাৰ আবেদন নিবেদন কৰা স্বত্বেও হৈ নুঠিল আৰু আনহাতে দুটা "ফুট পাথ"ৰো ব্যৱস্থা নহল।

(মানুহ বিলাকে এতিয়া বাও ফালে খোজ কাঢ়িবলৈ শিকিছে নহয়? Voice)

বাও ফালে খোজ কাঢ়িবলৈ যাওতে কাচ পিঠিয়া বাস্তৱ উজ্জটি খাব পাৰে, তেতিয়াও গাৰীৰ তলতেই পৰিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, খাদ্য সমস্যা সম্পৰ্কে এই সদনত বিশদ আলোচনা হৈ গৈছেই চলিত অধিবেশনত খাদ্য সম্পৰ্কীয় কথাই প্ৰধান ঠাই অধিকাৰ কৰিছে, কাৰণ ই এটা শকত সমস্যা। মোৰ সেই সমস্যাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ ইচ্ছা নাই যদিও এটা কথা কবলৈ ইচ্ছা হয়। মাননীয় সদস্য সকলৰ কোনো জনে কৈছে গ্ৰাণ্ট খুলি দিব লাগে আৰু কোনো জনে কৈছে মাটি হীনক মাটি দিব লাগে, কথা বিলাক গাঁচা হব পাৰে, কিন্তু খাদ্য অনাটন কেতিয়াৰ পৰা হৈছে সেই কথা সম্ভৱ ভাবিচোৱা নাই। খাদ্য অনাটনৰ সমস্যাই দেখা দিছে যোৱা যুদ্ধৰ পৰা। এই সমস্যা যোৱা মহাযুদ্ধৰ আগতে নাছিলেই; তাৰ কাৰণ তেতিয়াৰ দিনত কাম কৰোতাৰ সংখ্যা আছিল বেচি আৰু যুদ্ধৰ পিচত স্বাধীনতা অৰ্জনৰ পিচত কাম কৰা মানুহৰ সংখ্যাৰ ঠাইত বজুতা দিয়াৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হল তেনেস্থলত খাদ্য অনাটন নহৈ আৰু কিহৰ?

(বিৰাট হৰ্ষ শ্বনি)

(পুনৰ ঘণ্টা বাজে)

আৰু কিছু সময় দিলে ভাল হয়, অধ্যক্ষ মহোদয়।

Mr. SPEAKER: আপোনাৰ অভিমত অনুযায়ীয়েই আগতেই চমু কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল।

Shri HARINARAYAN BARUA (Teok): খাদ্য সমস্যা সম্পৰ্কে সদনৰ মাননীয় সদস্য সকলে বিতং আলোচনা কৰি বহুতো যুক্তি দি গৈছে যে অধিক খাদ্য উৎপাদন কৰিবলৈ হলে মাটিৰ প্ৰয়োজন আৰু **Grazing Ground** অথবা **Grant** বিলাক খুলি দিব লাগে। অৱশ্যে এই কথাত যুক্তি আছে। মই মোৰ সমষ্টিৰ কথাই কওঁ লখিমী জান টোৱে সমস্ত লাহিং মৌজাটোতে এসময়ত লখিমীৰ ভৰাল কৰি তলিছিল; কিন্তু এতিয়া চাহ বাগানৱালা বিলাকে সেই লখিমী জানটো কাটি নি জাজী নৈও পেলোৱাৰ ফলত পূৰ্ব্বোক্ত গোট্টেই মৌজাবে লখিমী কাটি নি আকালৰ সূত্ৰ পাত কৰিলে। এই বিষয়ে অনেক আবেদন নিবেদন কৰা স্বত্বেও কোনো ফল নধৰিল। খাদ্য সমস্যাৰ

সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত এই কামৰ ব্যৱস্থা লোৱা উচিত আছিল। মাননীয় সদস্য সকলৰ এই বিষয়ৰ আলোচনা প্ৰসঙ্গত সিদিনাৰ সদনত এই প্ৰদৰ্শই দিয়া হৈছিল।

আমাৰ মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াইও কথা দিছে যে খাদ্য শস্য বেচি জোৰ দিয়া হ'ব। বাস্তৱ পদূলিৰ ক্ষেত্ৰত অলপ কম জোৰ দিও খাদ্যৰ বাবে বেচি টকা খৰছ কৰিবলৈ স্থিৰ কৰা হৈছে। আলোচনা প্ৰসঙ্গত তেখেতে এই মনোভাব প্ৰকাশ কৰিছিল। খাদ্য বৃদ্ধিৰ নিমিত্তে চৰকাৰৰ কৃষি বিভাগে এটি বেলপ ব্যৱস্থা লোৱা প্ৰয়োজন। এইটো কথা মিছা নহয় যে কৃষি বিভাগৰ কিছুমান বিষয়ৰ কৃষিৰ লগত সম্বন্ধ নাই। এইটো কথা কিন্তু মই সঁচা বুলি স্বীকাৰ কৰিব নোখোজে। আমাৰ বহুতেই মটৰৰ কথা নজ্ঞাতকৈয়ে কিন্তু মটৰত উঠি ফুৰিছোঁক। সেইদৰে মটৰ নসজা নানুহেও শিক্ষাটলৈ মটৰ মেকানিক হৈছে। চৰকাৰৰ কৃষি বিভাগৰ যিবোৰ বিষয়া অধিক শস্য উৎপাদনৰ কামত নিয়োগ কৰা হৈছে, তেওঁলোকে যাতে জলসিঞ্চন আৰু খাল কটা আদি কামত বিশেষ মনোযোগ দিয়ে তাৰ বাবে দৃষ্টি ৰাখিব লাগে। তেতিয়াহলে যি উদ্দেশ্যেৰে টকা ব্যয় কৰা হয় তাৰ ফল পোৱা যাব বুলি আশা কৰিব পাৰি। সেই কাৰণে অধিক শস্য উৎপাদনৰ বাবে চৰকাৰে যি টকা জলসিঞ্চনৰ নিমিত্তে খৰিছে সেই টকা উচিত ক্ষেত্ৰত উচিত মতে ব্যৱহাৰ হৈছেনে নাই তাত চকু দিয়া এতিয়াই সময় হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত মই গৱৰ্ণমেন্টক প্ৰদৰ্শ দিব খোজে, যে বেতিয়া জলসিঞ্চন বা মঠাউৰি বন্ধা আঁচনি লব লগা হয়, তেতিয়া প্ৰথমতে আঁচনিখন জিলা উপদেষ্টা কমিটিৰ দ্বাৰা গৃহীত কৰাই লব বুলি আশা কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই কথা কোৱা নাই যে কৃষি বিভাগে একো কৰা নাই। এইবাৰ কৃষি বিভাগক ধন্যবাদ দি কওঁ যে খাদ্যাভাব দূৰ কৰিবৰ নিমিত্তে যি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে সি বৰ প্ৰশংসনীয়। জাঁজী মুখৰ বিলত যি বৰো খেতি এই বাৰ ৰাইজে উৎসাহেৰে কৰিছে তাৰ পৰা খাদ্যাভাব দূৰ কৰাত যথেষ্ট সহায় হ'ব। তাত ইমান ধুনীয়া, বৰোখেতি হৈছে যে সকলোৱে কোৱা উচিত। মই আশা কৰো আমাৰ মানুহৰ মাজত বৰো খেতি প্ৰচলন কৰিবৰ বাবে উদগনী দিয়াৰ লগে লগে দেশত খেতি কৰিব পৰা যিবোৰ বিল আছে সেই আটাইবোৰ মাত্ৰ বৰো খেতি কৰিবৰ কাৰণে খুলি দিবৰ বাবে চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। বৰ্ত্তমান চৰকাৰে আহুখেতি বৃদ্ধি কৰিবৰ নিমিত্তেও যথেষ্ট ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ লগতে আমাৰ সদস্য সকলেও সহযোগ দিয়া উচিত। আমি সকলোৱে সহযোগ নিদিলে এই খাদ্য উৎপাদন বৃদ্ধি কৰা অসম্ভৱ।

Mr. SPEAKER: I am afraid the hon. Member should terminate his speech as he has already spoken for about 37 minutes and thus he has exceeded 17 minutes.

Shri HARINARAYAN BARUA (Teok): মই সামৰনি মাৰিছো। শ্ৰীযুত ভট্টাচাৰ্য ডাঙৰীয়াৰ লগতে আমিও কৈছো আমাৰ খেতিয়কক গৰু দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু মাটিহীন খেতিয়কক চৰকাৰে মাটি দিবৰ নিমিত্তে চকু দিব বুলি আশা কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এতিয়া পঞ্চায়তৰ কথাটলৈ আহো। অসমত মুঠ ৪২২ খন গাঁও পঞ্চায়ত চৰকাৰে উঠাই দি তাৰ কামবোৰ প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ ওপৰত দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এইটো ভাল কাম। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত যিবিলাক পঞ্চায়ত পাঁচ বছৰৰ ওপৰ হৈ গৈছে সেইবোৰ পূঁজিৰ অভাৱত প্ৰায় বন্ধ হ'ব লগীয়া হৈছে, আৰু প্ৰাইমেৰী পঞ্চায়তৰ সেক্ৰেটাৰী সকলে ন-দহ মাহৰ দৰমহা পোৱা নাই, মই পঞ্চায়ত বিভাগৰ মন্ত্ৰী আৰু সচিবক জ্ঞপ্তিবোধ কৰো যাতে এই বিষয়ত চকু দিয়ে।

Mr. SPEAKER : The hon. Member need not appeal to the Secretaries in his speech. It would be better if he appeals to the Minister who actually constitute the Government.

Shri HARINARAYAN BARUA (Teok): হয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক এই বিষয়ে এটা সূচনা কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, জাঁজীমুখ এটা জনজাতীয় এলেকা। এই ঠাইত প্ৰতি বছৰে বানপানী হৈ জনজাতীয় লোক সকলৰ অশেষ ক্ষতি কৰে। এই অঞ্চলত ডাক্তৰ আৰু চিকিৎসাৰ বৰ অভাৱ। জনস্বাস্থ্য বিভাগৰ পৰা তাত এটা চিকিৎসালয় দিব বুলি আশা কৰিলো। বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই বিষয়ে বিশেষভাবে লক্ষ্য ৰাখিব বুলি আশা কৰিলো।

কুটিৰ শিল্পৰ উন্নতিৰ নিমিত্তে চৰকাৰে যি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে তাৰ বাবে ধন্যবাদ দিছো। কিন্তু লগতে বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যে গাঁৱত যিবিলাক অনু-স্থানৰ যোগে এই শিল্পবোৰ চলি আছে সেইবোৰক আৰ্থিক সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আজি গাঁৱে গাঁৱে পাতক সকলে গোট খাই শিপিনী সংঘ খুলিছে। কিন্তু সেইবোৰক যদি চৰকাৰে কোনো সাহায্য নিদিয়ৱে তেনে হলে সেইবোৰে কেতিয়াও উন্নতি কৰিব নোৱাৰে।

(এনেতে শ্ৰীদত্তীৰাম দত্তক ভাষণ দিবলৈ কোৱা হয়।)

Shri DANDIRAM DUTTA (Mangaldai) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি কেইবাবছৰৰ মূৰত এইবাৰ আমাৰ মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে এখন বাহি বাজেট এই সদনত দাঙি ধৰাত মই আন্তৰিক ধন্যবাদ দিছো।

বৰ্তমান চৰকাৰে আমাৰ বাইজৰ উন্নতিৰ কাৰণে বহুতো আঁচনি লৈছে আৰু আমাৰ ৰাজ্যৰ উন্নতি কৰে বহুত ঠাইত বহুত কামো কৰিছে। কিন্তু বহুবিধ আঁচনি লৈ প্ৰায়বিলাক অসম্পূৰ্ণ অৱস্থাত ৰখাতকৈ তাতকৈ কম সংখ্যক আঁচনি লৈ তাক কাৰ্য্যকৰী কৰাই যুক্তিযুক্ত বুলি মই ভাবো।

এই সদনত আমাৰ সদস্যসকলে খাদ্য সমস্যাতলৈ বহুতে বহুত সমালোচনা কৰি গৈছে। কিন্তু এইবাৰ আমাৰ কৃষিবিভাগে সচ আদি খেতিৰ সামগ্ৰী কিছু আগতীয়াতকৈ দিয়াৰ যি ব্যৱস্থা লৈছে, তাৰ কাৰণে মই আমাৰ কৃষি মন্ত্ৰী মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাও। এইবাৰ জিলাই জিলাই আগতীয়াতকৈ কৃষিক্ষেত্ৰ আৰু সাৰ আদি দিয়াৰ যি ব্যৱস্থা কৰিলে সেইটো যদি আৰু কিছু আগতীয়াতকৈ কৰিলে হেতেন তেন্তে আৰু ভাল হ'ল হেতেন। কাৰণ এই সময়ত আমাৰ খেতিয়ক সকলে আহু বোৰ ৰখিছে; আৰু দুই তিনি মাহৰ আগতে পোৱা হ'লে যাবতীয় মাজগজুলী গৰু আদি আগতে কিনিব পাৰিলেহেতেন।

বৰ্তমান চৰকাৰে আমাৰ ৰাজ্যত মঠাউৰিৰ ব্যৱস্থা কৰিছে, কিন্তু তাৰ দ্বাৰা বাইজৰ উপকাৰ নহৈ কিছুমান কৰ্মচাৰীৰ অনভিজ্ঞতাৰ ফলত বহুতৰ অন্যায় হৈছে। আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা বহুতো মানুহ বেচিৰকমে ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। এই মঠাউৰিৰ ভিতৰত পৰি যিবিলাকৰ মাটি গৈছে, সেই লোকসকলে আজিকো পতি ক্ষতিপূৰণ বা মাটি পোৱা নাই। কোনো কোনো ঠাইত কিছুমান মানুহৰ হয়তো মাত্ৰ দুবিঘা মাটি আছিল; তাকো মঠাউৰিৰ মাজত পৰি গ'ল। সেই সৰ্বস্বান্ত লোকসকলক পুনৰ মাটি দিয়াৰ কাৰণে চৰকাৰে আজিও কোনো ব্যৱস্থা হাতত লোৱা নাই। মই আশা কৰো চৰকাৰে সেই সকলৰ সোণকালে ব্যৱস্থা কৰিব আৰু তেনে পুনৰ নতুন

আঁচনি ললে, চৰকাৰে সৰ্ব্বপ্ৰথমে খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে মাটিৰ ব্যৱস্থা ৰাখি যাতে মঠাউৰি বন্ধাৰ ব্যৱস্থা কৰে।

আমাৰ মঞ্জলদৈ মহকুমাৰ কুলচিক্ মঠাউৰিৰ আঁচনি আজি আঠ বছৰ আগতে ললে আজিকো পতি কাম সম্পূৰ্ণ নহল। তাত সেই মহকুমাৰ ৪/৫ খন মৌজা উপকৃত হোৱাৰ কথা আছিল সেই ঠাইত কিমান দিন ৰাইজে নিজে বান্ধ বান্ধি স্কুললৈ খেতি কৰি আহিছিল, সেই ঠাইত বিঘাৰ মাটিত ১০ মোন ১২ মোন ধান পাইছিল কিন্তু যেতিয়া E & D বিভাগে এই আঁচনি হাতত ললে আজি তাত এক মোন ধান নাপায়। মঞ্জলদৈ মহকুমাত ধানৰ অভাৱ হোৱাৰ সেয়ে কাৰণ।

মই E ও D বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ক এই বিষয়ে কোৱাত সেই কাম হৈ উঠিব বুলি খবৰ পাই মই তেখেতক ধন্যবাদ দিছো।

চৰকাৰে আজি কেই বছৰে আমাৰ ৰাজ্যৰ বহুত লোকেলবোৰ্ড ৰাস্তা হাতত লৈছে; সেই ধৰণে বহুতো ৰাস্তাৰ কানো হৈছে। লোকেল বোৰ্ডৰ পৰা চৰকাৰে সেই ৰাস্তাবিলাক ললে, কিন্তু কিছুমান ৰাস্তাত চৰকাৰৰ Public Works Department এও কাম হাতত লোৱা নাই আৰু লোকেল বোৰ্ডতো নকৰেই। মই উদাহৰণ স্বৰূপে এটা কথা কওঁ যে ডুমুনিচৌকি কুৰুৱা ৰাস্তাটোৱেই মঞ্জলদৈৰ একমাত্ৰ যাতায়াতৰ ৰাস্তা। চৰকাৰে এই ৰাস্তাটোত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিব বুলি মই আশা কৰো। ৰঙামাটি মঠাউৰিটো বন্ধাৰ ফলত সেই অঞ্চলৰ ৰাইজৰ যাতায়াতৰ বৰ অসুবিধা আৰু অনিষ্ট হৈছে। মঠাউৰিৰ ওপৰেদি ৰাইজৰ গাড়ী অহাযোৱা কৰাটো চৰকাৰে মানা কৰিছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ৰাইজৰ যাতায়াতৰ আন ব্যৱস্থা কৰে। ইয়াৰ কাৰণে দুখন গাঁওৰ ৰাইজৰ শস্য আদি অনানিয়া কৰাত অসুবিধা হৈছে। গতিকে চৰকাৰে যেন এই মঠাউৰিটো Road cum Embankment কৰি সেই অঞ্চলৰ ৰাইজৰ মহৎ উপকাৰ কৰে। বোধকৰো এই সদনৰ সদস্য সকলে ভালকৈ জানে যে মঞ্জলদৈ মহকুমাৰ পানীৰ অবস্থা একেবাৰে শোচনীয়। স্বৰ্গীয় ডাঃ ভুবনেশ্বৰ বৰুৱা ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে খোৱা পানীৰ কাৰণে মঞ্জলদৈ মহকুমাত পেটৰ বেমাৰ প্ৰবল। কেই বছৰ মান আগতে স্বায়ত্বশাসন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয় মঞ্জলদৈৰ বিদ্যুৎ বাতি উন্মোচন কৰিবলৈ যাওঁতে তেখেতৰ ছোৱালী গৰাকীকো লগতে লৈ গৈছিল। ডাকৰংলাত এগিলাচ পানী খাবলৈ দিয়াত সৰু ছোৱালী জনীয়ে পানী দেখি উচপ খাই কৈছিল। বাবা, এই জল কি মানুষ খায়? এয়ে হল মঞ্জলদৈৰ পানীৰ অবস্থা। গুৱাহাটী, ছিলং, কৰিমগঞ্জ আদিত পানীৰ ব্যৱস্থা থকা স্বত্বেও তাক উন্নত কৰিবলৈ চৰকাৰে আঁচনি লৈছে কিন্তু মঞ্জলদৈ মহকুমাৰ খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা নথকাতো তালৈ চৰকাৰে অকনো মনকান কৰা নাই। অসমৰ ভিতৰত মঞ্জলদৈ মহকুমা আজি সকলোতকৈ পিচপৰা; আজি লোকপ্ৰিয় চৰকাৰেও তাক আওহেলা কৰাটো বৰ পৰিতাপৰ কথা।

মাননীয় সদস্য সকলৰ বহুতে জানে যে ৩ মাহ ধৰি বহুতো স্কুলবোৰ্ডৰ বহু শিক্ষকে দৰমহা পোৱা নাই। কিন্তু এই স্কুল বিলাক লোকেলবোৰ্ডৰ তলত থকা সময়ত নিয়মমতে দৰমহা পাইছিল। মই কওঁ যে এই কম দৰমহা পোৱা শিক্ষক সকলে কিয় দৰমহা নাপায়? আমাৰ মন্ত্ৰী বা সদস্য সকলে সদায় সময়মতে দৰমহা পাই আছে; শিক্ষক সকলৰ নিচিনাকৈ ওপৰোৱাল। কৰ্মচাৰী সকলৰতো দৰমহা বন্ধ হোৱা নাই। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে ইয়াৰ এটা সুব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰা হয়।

আজিকালি Sub-Deputy Collector বিলাকে বহুত বাহিৰা কামৰ কাৰণে ঘূৰিব লগা হয়। সেই কাৰণে অন্ততঃ প্ৰত্যেক মহকুমাত একোজন Special Sub-Deputy Collector নিযুক্ত কৰা প্ৰয়োজন। কাৰণ আমাৰ ইয়াত মাৰ্টিয়েই এটা ডাঙৰ সমস্যা। তেওঁ বিলাকে মাটিৰ কাৰণেও ঘূৰিব লাগে আৰু আন বাহিৰা কামৰ কাৰণেও ঘূৰিব লাগে। সেই কাৰণে মই ভাবো যে অন্ততঃ প্ৰত্যেক মহকুমাত একোজন Special Sub-Deputy Collector নিযুক্ত কৰা বিশেষ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

আজি প্ৰায় ১০।১৫ বছৰ হল মজলদৈ মহকুমাত যিবিলাক পমুৱা খেতিয়ক আছিল, তেওঁ বিলাকে মাটি পত্তন পাইছিল; কিন্তু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পৰা খহনীয়াত তেওঁ বিলাকৰ মাটি নষ্ট হৈ গল। তেওঁ বিলাকে আজি ১০ বছৰে আবেদন নিবেদন কৰি আহিছে কিন্তু মাটি পোৱা নাই। এইটো বৰ পৰিতাপৰ বিষয়। অসমৰ ভিতৰত পমুৱা বিলাকেই আচল খেতিয়ক বুলি ক'ব লাগিব। তেওঁ বিলাকৰ সংস্থান নোহোৱাৰ কাৰণেই আজি দেশত খাদ্যৰ অভাৱ হৈছে। তেওঁ বিলাকৰ পৰা খেতিৰ বিষয় যথেষ্ট জানিব লগা আছে। যদিও এতিয়া অসমত মাটি নিচেই কম আৰু যদিও প্ৰয়োজন অনুসাৰে তেওঁ বিলাকক মাটি দিব নোৱাৰো, তথাপি Co-operative basis ত তেওঁ বিলাকক মাটি দি সবহাশস্য উৎপাদনত সহায় কৰিব লাগে।

কিছুমান officer ৰ সময় কাম কৰাতকৈ কিছুমান দিবস পালন কৰাতেই যায়— যেনে Handloom দিবস, Defence দিবস ইত্যাদি! অকল দিবস পালন কৰিলেই কাম হ'ব নোৱাৰে। সেই উদ্দেশ্যৰ ফালে যাতে মানুহৰ মন ঢাল খায় তাৰ নিমিত্তেহে চেষ্টা কৰিব লাগে। এনেকুৱা কিছুমান দিবস পালন কৰিলেই যে আমাৰ উন্নতি হ'ব সেইটো মই নাভাবোঁ। গতিকে এনেকুৱা দিবস পালন কমাই অচিৰে একেৰাৰে তুলি দিয়াৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিবলৈ গবৰ্ণ মেন্টক অনুৰোধ কৰোঁ।

মই আগতে কৈছোঁ যে কিছুমান বাস্তা হৈছে কিন্তু সেইবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা নাই। ঠিক তেনেকৈ ছিপাপাৰৰ ভাল্লৰখানাপখন চৰকাৰে লোৱা আজি ১৫ মাহ হল, কিন্তু Compounder এ দৰমহা পোৱা নাই। যোৱা এছেম্বলিত এই বিষয় মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ কান চোৱাইছিলো কিন্তু আজিলৈকে তাৰ ব্যৱস্থা নহল। মন্ত্ৰী মহোদয়ে যেন সেই Compounder সকলে দৰমহা পোৱাৰ এটা ব্যৱস্থা কৰে তাৰকাৰণে তেখেতক অনুৰোধ কৰিলোঁ।

আপোনালোকে বোধকৰা জানে যে উত্তৰ গুৱাহাটীৰ ফেৰিঘাটটোৱেই হৈছে অসমৰ উত্তৰ অঞ্চলৰ সিংহ দুৱাৰৰ নিচিনা। অলপতে সেই ঘাটত নাও ডুবি যি ঘটনা হৈ গল তাক আপোনালোকে জানে। সেই ঘাটটো যদি জাতীয়কৰণ নকৰে তেনেহলে তাত যে আৰু দুৰ্ঘটনা নহ'ব তাক কোনেও ডাঙি ক'ব নোৱাৰে। যোৱাৰ এই সদনত মই এই ঘাটটো জাতীয়কৰণ কৰাৰ কথা কৈছিলোঁ। বৰ্ত্তমানে প্ৰায় ১২ মাইল বাস্তা পোজ কাটি ঘাটলৈ যাব লাগে। বৰষুন বা ধূলি হলে বেমাৰী মানুহ অহা যোৱা কৰাত বৰ অসুবিধা হৈছে। সেই কাৰণে এই ঘাটটো যাতে জাতীয়কৰণ কৰে তাৰ বাবে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ। ইয়াকৈ মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri HIRALAL PATWARI: Mr. Speaker, Sir, মোৰ নামটো আজি দিয়া নাই।

Mr. SPEAKER: আপুনি মোৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা নাই।

U JORMANIK SIEM of Myllem (Nongpoh Reserved for Scheduled Tribes): Mr. Speaker, Sir, after hearing the learned speech of the Finance Minister there is hardly anything to be said against it. The speech of the Finance Minister has ably put up the picture of the past year and the prospects of the coming year. However, there is still room for making some observations. Last time I made my observation on the working of the development works that there was no work done by these Community Development Projects and the National Extension Service Blocks. I thought perhaps I had been rather harsh when I said something about the working of these departments; but only this month the Central Minister-in-charge of these Community Development Projects and the State Minister-in-charge of Veterinary went there and inspected the headquarters of the Bhoi Community Development Projects there in the process of checking the works of the Gram Sevak they found that not one of the workers could really give proper account of the work done in the villages and the office also could not show how the records are maintained. Further inspite of veterinary grants made to that area the veterinary branch distributed barely 300 fowls, after so many years of its existence. Sir, the progress of work in this Bhoi area has given a poor impression on the Central Minister. This Bhoi area is one of the oldest blocks in this district and perhaps in all the hills districts also. I am sorry to say that if the performance in this particular block is so poor, I don't know what will be the prospect, of the new blocks to be started in future. I feel that unless recruitment of staff is taken with great care and if good and sincere type of people are not selected, I am afraid, much money will be wasted in these blocks. I would, therefore, suggest that in future proper selection of the personnel should be made and appointed so that these blocks may improve progressively for the benefit of our people as well as the country. Proper steps should be taken in this direction, otherwise the money that is spent in the shape of salaries and allowances will become a sheer waste.

Coming now to the question of welfare of the Scheduled Tribes and Scheduled Castes, I whole heartedly welcome the idea of chalking out certain programmes for the development of the Scheduled Tribes and the Scheduled Castes. So far of course we have not seen much progress in this line but I sincerely hope that work will be taken up soon and that programme will be implemented in proper time and not towards the fag end of the Second Five-Year Plan.

Sir, programmes for village and small scale industries should be taken up and this will be a good gesture to the

people. I hope that whatever help, whatever assistance is given, it should go to the proper persons selected by the people who know who can utilise the help given in this respect. We have heard about the troubles in the border areas. If some small industries could be started there the solution will be more or less permanent. Canning and fruits preservation, if available, will give employment to the border people and also will serve as an alternate provision for those who have lost their natural market and trade with Pakistan. If these small industries could be developed properly even the partition of the country itself may turn out to be a blessing in disguise. About major industries, we have heard so much about cement factory and hydro-electric schemes. I do not know whether there is any programme for the border areas but if this can be done it will go a long way to solve the border problem. We do not know if the Government are contemplating to start any major industries in the border areas, but I just mention this so that Government may consider this question. About the power development we have got the Umtru Project. I am happy to hear that the Umtru Project has given electrical energy to Gauhati and perhaps to other places in Kamrup district. But I cannot but mention for the information of the House that the scheme when it was initiated in 1954 was said to be for the mutual benefit of the hills and plains people. So far we have not seen that anything has been done for the Khasi hills. I would also like to mention for the information of the House that this project was started without proper negotiation, land have been taken without any agreement or settlement. It is true that some compensation for fruit trees has been paid to certain private individuals, but in the absence of any proper negotiation and mutual settlement with the proper people, the acquisition has wounded to a great extent the feelings and sentiments of the tribal people who are said to be the owners of this area. I hope that Government will take some steps and try to come to some understandings with the people who feel that their lands have been taken away by force.

With regard to the question of food supply, Sir, Government have introduced a number of fair price shops in this district also. They have arranged to give rice at subsidised rate but due to backwardness, due to bad communication in the Khasi and Jaintia Hills it has not given any material help to our people. We have heard one Member said that the border people have not got money to buy rice even at the subsidised rate. To enable the villagers in the distant areas to avail of the benefit of the fair price shops—to get the rice at subsidised rate, Government should

take up the question of roads and of completion of the feeder roads which go to the interior areas of the Khasi and Jaintia Hills especially to the border areas, so that rice can be taken by trucks or jeeps instead of by means of head loads, because in the latter case the cost of transportation will be very high and by the time the rice reaches those areas, the cost will shot up far above the normal price.

Then, Sir, here in Shillong we are having now water scarcity. In reply to a few questions last time it was said that the scheme for improving the water supply in Shillong is under the consideration of the Government. I do not know how long it will take for the Government to approve of the scheme but the water scarcity especially in certain areas, *viz.*, Mawkhar and Jaiaw is very great. The condition is very acute indeed, the situation is so bad that the Municipal Board have had to send their Fire Brigade van to fill up the water tanks there. I do not know whether this water is fit enough to drink. I would request the Government that if the plans are ready they should not take so much time to implement the scheme, because the people especially in the dry months experience great difficulty. They find it very difficult to go to their work in time, because of this difficulty. We have even seen some people fighting near the water taps. Unless the scheme for the Shillong town is taken up seriously and without delay, I am afraid that as the population of the town is increasing there will be little chance of their getting water in some of the areas which are away from the main tanks. I hope the Government is alive to the situation and that they would try their level best to get the scheme implemented in a very short time.

With these few words, Sir, I close my observation.

Shri PAKHIRAI DEKA (Panery : Reserved for Scheduled Tribes) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৫৮-৫৯ চনৰ বাজেট আলোচনা প্ৰসঙ্গত মই প্ৰথমেই যিবিলাক প্ৰাথমিক ভেনচাৰ স্কুল আছে তাৰ কথা কওঁ। দুখৰ বিষয় এই স্কুল বিলাকৰ প্ৰতি চৰকাৰে শুভ দৃষ্টি দিয়া নাই আৰু এই বিলাক চৰকাৰে নিজৰ হাতলৈ অনা দৰ্কাৰ। যোৱা বছৰত যি কেইখন স্কুল চৰকাৰে ভেনচাৰ স্কুলৰ লিষ্ট ললে তাৰো কিছুমান এতিয়াও বাদ পৰি বুল। এই ভেনচাৰ স্কুল বিলাক সাধাৰণতে পিচপৰা অনুন্নত হোজা খেতিয়ক অঞ্চলৰ বাহিৰে পতা আৰু এই পিচপৰা মানুহ বিলাকৰ নিৰক্ষতা আৰু শিক্ষা নোহোৱা অৱস্থালৈ চাই অতি-সোনকালে ব্যৱস্থা লব বুলি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। মই এই কথা বিশেষকৈ জানে যে অঞ্চলদেৰ উত্তৰ অঞ্চলৰ চাহ বাগিচাৰ বনুৱা, জনজাতীয় লোক আৰু নেপালী সকল যত একে তাত তেওঁবিলাকৰ উন্নয়নৰ হকে চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা হাতত লোৱা নাই। এই পিচপৰা সমূহবাহিৰৰ উন্নতিৰ হকে চৰকাৰে দায়িত্ব লোৱা একান্ত কৰ্তব্য। যেহেতু তেওঁলোক ভাৰতৰে পিচপৰা জাতি সমূহৰে কিছুমান।

ইয়াৰ পাচত মই এইটো জনাব খোজো যে মঙ্গলদৈৰ উত্তৰ হিমালয় পাঁহাৰৰ ওচৰত এনেকুৱা কিছুমান অঞ্চল আছে যত পানীৰ সম্পূৰ্ণ অভাৱত মানুহে বসবাস কৰিব নোৱাৰে, খেতি কৰিব নোৱাৰে; খাবলৈ ও পানী নাই। এমাইল দুমাইল দূৰৈৰ পৰা পানী আনি খাব লাগে। এনে অৱস্থাত কিছুমান ঠাই মুকলি ভাবে পৰি আছে। চেখাৰ মৌজাৰ ৰাজাগড়, সোণাজুলী ইত্যাদি এই ঠাইবিলাকত যদি পানীৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰে তেন্তে তালৈ মানুহ গৈ, বাসকৰি খেতি পঠাব কৰি অধিক শস্য উৎপাদন কৰিব পাৰে। আমাৰ Grow More Food অভিযানত চৰকাৰে লাখে লাখে টকা খৰচ কৰিছে তাৰ ভিতৰতে এই ঠাইবিলাকত পানীৰ ব্যৱস্থা ললেও কাম হয়। তাৰোপৰি, মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ উত্তৰ অঞ্চলত চেখাৰ মৌজা আদি অঞ্চলত হাজাৰ হাজাৰ বিঘা মাটি পৰি আছে তাতো পানীৰ সুবিধা কৰি দিলে মানুহে বসতি কৰি খেতি বাতি কৰিব পাৰে। এই বিষয়ত মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

চিকিৎসা বিষয়তো এই অঞ্চলত কোনো সুবিধা নাই। এই ক্ষেত্ৰত কোনো ভাৱ প্ৰাপ্ত বিষয়া নাই যাৰ পৰা অশিক্ষিত পিচপৰা জনসাধাৰণে স্বাস্থ্য বক্ষাৰ সাধাৰণ নিয়ম জানিব পাৰে বা আৱশ্যকীয় ঔষধ পাব পাৰে। আশাকৰো বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই বিষয়ে চকু দিব।

খাদ্য সমস্যা সম্পৰ্কে ৰাজ্যেত বহুতো টকা ধৰা হৈছে আমি দেখিবলৈ পাইছো। এই টকা যাতে সদব্যৱহাৰ হয় আৰু এই টকা কামত লগাওতে যাতে বেমেজালি নহয় তাৰ কাৰণে যেন চৰকাৰে চকু ৰাখে। এটা বিশেষ অসুবিধাৰ কাৰণে ৰাইজে চৰকাৰৰ ওচৰত আবেদন কৰি বিভাগীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছে যে চেখাৰ মৌজাৰ নিজপটলা গাওঁৰ এটা দোংৰ কাৰণে প্ৰায় ১,২০০ বিঘা মাটি খেতিৰ অনুপযোগী হৈ পৰি আছে—

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture): ঠাই ভোখৰৰ নাম কি?

Shri PAKHIRAI DEKA (Panery : Reserved for Scheduled Tribes): চেখাৰ মৌজাৰ নিজপটলা গাওঁ। ইয়াতো জলসিঞ্চন কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা এই মাটি খেতিৰ উপযোগী কৰি তুলিব পাৰি। এনে কৰিলে আমাৰ অধিক শস্য উৎপাদন কাৰ্য্যত সহায় হব আৰু এই অভিযান কাৰ্য্যকৰী হব। তাৰ পিচত ৰজিয়া-ৰজাপাৰা ৰেলৰ লাইনৰ হৰিশিঙ্গা ষ্টেচনৰ পূৱে ৯৭নং এখন ব্ৰিজৰ কাৰণে তাত প্ৰায় ৬০০০ বিঘা মাটিৰ খেতি লোকচান হৈ আছে। ইয়াৰ কাৰণ হল ৰেলৰ লাইনৰ তলেদি পানী যোৱাৰ যি ৰাস্তা আছিল এতিয়া শিল দি (Boulder) পানী যোৱা ৰাস্তা ঠেক কৰি পেলোৱাই পানী ওলাই যাৰ নোৱাৰাৰ ফলত খেতি বাতি নষ্ট কৰি দহ হাজাৰ ৰাইজৰ ছয় হাজাৰ বিঘা মাটিৰ খেতি অপকাৰ কৰিছে। এই বিষয়ে চৰকাৰক লিখা লিখি কৰি আজি তিনি বছৰে পানী যোৱা ৰাস্তা সুবিধা কৰি দিবলৈ কোৱাতো দিয়া হোৱা নাই। ইয়াৰ উচিত ব্যৱস্থাৰ কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিৰ খাদ্য অনাটন সমস্যাই আমাৰ ৰাজ্যত জটিল ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। এনে অৱস্থাত লাও পানী তৈয়াৰ কৰোতে, আমাৰ বনুৱা ট্ৰাইবেল, নেপালী খেতিয়ক সকলৰ শতকৰা বহুভাগ ধান অপব্যয় হৈ যায়। আনফালেদি, চৰকাৰী নিয়মানুসাৰে ২১১০ সেৰৰ ওপৰ হলেই ওপৰৰি মদ খিনি আপকাৰী বিভাগে ধৰিবলৈ আইন কৰা হৈছে আৰু এই ক্ষেত্ৰত, দৰং জিলা Prohibition ৰ ভিতৰত নপৰে অথচ আবকাৰী বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলে পুলিচ আৰু মিলিটাৰীৰ সহায়ত ইয়াৰ এই সৰল মানুহ বিলাকক অত্যাচাৰ কৰি চৰকাৰৰ আৱসন্মান নথকা কাম কৰিছে আৰু তাৰ দ্বাৰাই জনজাতীয়, বনুৱা, নেপালী লোক সকলৰ উন্নতিৰ পথত অবজ্ঞা কৰিছে।

এক এক কলহ মদত ১০০, এশ টকা পর্যন্ত জৰিমনা কৰিছে। গতিকে মই আশাকৰো চৰকাৰে এই কামৰ পৰা নিবত থাকি যেন এই বিলাকলৈ চকুৰাখি বিহিত ব্যৱস্থা হাতত লব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, অধিক শস্য উৎপাদন কাৰ্য্যৰ লগত মাটিৰ সমস্যা বিশেষ ভাবে জড়িত। অকল ভূমি দিলেই এই সমস্যাৰ সমাধান নহয়। ভাৰতৰ লগতে আমাৰ ৰাজ্যৰো বহুবি জনসংখ্যা বৃদ্ধি পাব লাগিছে। এনে অৱস্থাত অকল মাটিয়েই সমস্যাৰ ওৰ পেলাব নোৱাৰে। মাটিৰ লগতে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে খেতি কৰিব পৰাকৈ আহিলা-পাতিৰ যোগান ধৰি তাৰে কাম কৰিবলৈ শিক্ষা দিব লাগিব। তাৰ লগে লগে যিবিলাক জমিদাৰৰ আয়ত্বাধীন হৈ মাটি পৰি আছে সেই বিলাক চৰকাৰে লব লাগিব আৰু মাটি হীন মানুহক বিতৰণ কৰি দিব লাগিব। ইয়াৰ মানে জমিদাৰী প্ৰথা উচ্ছেদ কৰিব লাগিব আৰু খেতিয়ক সকলক তিনি শ্ৰেণীত বিভাগ কৰা উচিত, ১ম শ্ৰেণী, ২য় শ্ৰেণী, ৩য় শ্ৰেণী, বিভাগ, বিভক্ত কৰি দিব লাগে। গতিকে এই ভূমি হীন লোকৰ সমস্যা সমাধান কৰোঁতে খেতিয়ক শ্ৰেণীক অন্ততঃ তিনিটা ভাগত বিভক্ত কৰিলে খেতিৰ উৎপাদন বৃদ্ধি হব। আৰু সকলোকে সমান কৰিলে উৎপাদন বেছি নহব আৰু সমস্যাও সমাধান নহব। আজিও কিছুমান হোজা খেতিয়কক গাঁৱৰ কিছুমান চালাক চতুৰ লোকে মাত্ৰ এশ টকা ধান দি স্তদ দহ মৌন পৰ্য্যন্ত ধান আদায় কৰে। সেই স্তদ খোৰ সকলৰ সেই সমাজ বিৰোধী কামক বে-আইনী বুলি ঘোষিত কৰি হোজা খেতিয়ক সকলক বন্ধা কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এইদৰে ভূমিহীন মানুহক সহায় কৰো বুলি টকা দি শেহত সানান্য যি মাটি থাকে তাকো স্তদ-খোৰ সকলে লিখাই লয়। আশাকৰো এই দুখীয়া লোকসকলক ধান দি চৰকাৰে সহায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ মন্ত্ৰলৈদে মহকুমাত মাটি-সমস্যা বেচি জটিল কাৰণ তাত মাটিও বেচি আৰু স্তদখোৰৰ সংখ্যাও বেচি। তাত চাব ডেপুটি কলেক্টৰ আছে তেওঁ কাম কৰি শেষ কৰিব নোৱাৰে। কলাই গাঁৱত যিটো Sub-Deputy Collector চাকৰীল আছে সেইটো একেবাৰে এমুৰীয়া ঠাইত পতা হৈছে। সেইটো যদি টংলাত হয় সকলো ৰাইজৰ বহু সুবিধা হয়। আৰু ঠাক আদি থাকিও সুবিধা পাব। যেহেতু চাকৰল বৰ ডাঙৰ। আৰু ঠাক যদি বেছি হয়, তেনেহলে ৰাইজৰ কিছু সুবিধা হব কাৰণ বিষয়াসকলে কাম শেষ কৰিব পাৰিব। এতিয়া এমুৰীয়া হোৱা বাবে অফিচলৈ অহাযোৱা কৰোঁতেই ৰাইজে গাইপতি ২০-২৫ টকা ভৰিব লাগে আৰু তাত গৈ B-Form এখনত ৫, ৬, টকা মহৰীক দিব লগাত পৰে। লগতে মহৰীবোৰে হোজা মানুহ বোৰক ঠগি বহুত টকা আদায় কৰে। গতিকে সেই হোজা মানুহবোৰক সহায় কৰিবৰ বাবে চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰা নিতান্ত দৰকাৰ।

মই জনজাতীয় প্ৰতিনিধি হিচাপে কওঁ যে, ভাৰতীয় সংবিধানত আমাক যি বন্ধা কৰচ দিছে তাৰবাবে আমি অশেষ কৃতজ্ঞ আৰু আমি সেই সংবিধান মানি চলিছোঁক। কিন্তু অসম চৰকাৰৰ কাৰ্য্যৱলীৰ পৰাহে আমি বিশেষ সুখী হব পৰা নাই। দৰাচলতে যোৱা কেই বছৰে জনজাতি স্কুলত কিমান টকাৰ মঞ্জুৰী দিয়া হল, জনজাতি এলেকাত কিমান ৰাস্তা পদূলী নিৰ্মাণ কৰা হল, এই বোৰলৈ লক্ষ্য কৰিলে জনজাতি সকল সুখী বুলি কব নোৱাৰিব। গতিকে মই ভাবো যে আমাৰ জাতীয় চৰকাৰে স্বাধীন ভাৰতৰ জনজাতি সকলক সুখী ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰা একান্ত প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। ভাৰতীয় সংবিধানে জনজাতিলোকক সুবিধা দিছে যাতে তেওঁলোকে এই দহ বছৰৰ ভিতৰতে অৰাজনজাতি লোকৰ সমকক্ষ হব পাৰে। অসমতো সেইদৰে সুবিধা দিব লাগে। বহুতে জনজাতি বুলিলে বেলেগ ভাবি লয় এইটো বৰ দুখৰ বিষয়। আমিও ভাৰতীয় নাগৰিক, আমি যদি নিজৰ কথা নকওঁ তেনেহলে কোনে কব? আনিয়ে যদি আমাৰ অভাৱ অভিযোগৰ কথা নকওঁ তেনেহলে আমাৰ উন্নতি হব কেনেকৈ? আমি জনজাতি হলেও আমি অ-জনজাতি অৰ্থাৎ উন্নত শ্ৰেণীৰ লোকৰ দৰেই চলন ফুৰণ কৰোঁ আৰু সাধাৰণতঃ আমাক পাৰ্থক্য কৰিব নোৱাৰে। অসম

আমাৰ ভাৰত আমাৰ । গতিকে অনুন্নত জনজাতিৰ উন্নতি কৰে যি টকা ধৰা হৈছে সেই টকাৰ বাবে সহায়ৰাহাৰ হয় তাৰ নিমিত্তে অনুৰোধ কৰিলো ।

মন্তলদৈ মহকুমাৰ ডাকুৱা মৌজাত জলাহ গাঁৱত এটা ট্ৰাইবেল থ্ৰাণ্টৰ কুঁৱা দিয়া হৈছিল । কিন্তু সেই কুঁৱাটো লোকলবোৰ্ডৰ এজন বিষয়াৰ সুবিধাৰ্থে কৰি ললে । মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ ওচৰত আপত্তি কৰা স্বত্বেও ফল নধৰিলে ।

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical etc.) : কোন গাঁৱৰ কথা কৈছে ?

Shri PAKHIRAI DEKA (Panery : Reserved for Scheduled Tribes) : ডাকুৱা মৌজাৰ জলাহ গাঁও । লোকল বোৰ্ডতো আপত্তি দিয়া হৈছিল । সেই বিষয়াজনক মাত্ৰ দুই-চাৰি দিনৰ বাবে suspend কৰিলে । এয়ে হৈছে শাস্তি । আশাকৰো চৰকাৰে এইবোৰ বিষয়ত চকু দিব আৰু দুৰ্নীতিৰ সমুচিত ব্যবস্থা কৰে । আৰু উপৰোক্ত বোৰ্ডৰ বিষয়াক উচিত শাস্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে । অন্যথায় ট্ৰাইবেলে সদায় অসন্তোষ হৈ ৰব । আৰু চৰকাৰত বিশ্বাস হেৰুৱাব ।

Maulavi NURUL ISLAM (Dhing) : Mr. Speaker, Sir, at the outset I thank the Finance Minister for his budget speech. The budget, though not a deficit one, as placed before the House, contains of course some indirect taxations, such as, increase of court-fee duties, agricultural income-tax and similar other taxations. Of course I am glad to learn that there is no fresh taxation. It is a very good thing for us all. The people will really be glad to pay the increased tax if they can live in happiness and prosperity.

Nowadays, of course, in all places in the State the prices of commodities have gone up; living has become very dear and the poor common people sometimes have to live on one meal a day. The first and foremost problem now is the food situation. Last year also the people were suffering so much for want of food that if the Government had not come to their aid there would have been many starvation cases. Why is this shortage of food? This is a matter which needs serious consideration. Last year, people could not grow crops for want of water—I am speaking of Nowgong district particularly. There was an acute drought in that district for which the people could not grow food in many places. They were also deprived of the natural supply of water through channels. There is a big embankment made from Kaliabor to Dhing and I don't know how and in what way it was built. The people complain that this had shut out water and they feel that the natural channels at least ought to have been kept open so that water might come and feed their fields. When the proposal for this embankment was mooted, the people protested, but in spite of their protests the

embankment was constructed. Who is responsible for this? Due to this there was acute shortage of food in those parts of the district. Now, of course, after much agitation Government have agreed to open these channels and the work has been taken in hand, though I don't know when it will be finished. Any way, Sir, this year till now there is no rain. I don't know what will be the fate of the cultivators if rain does not come because no irrigation works worth the name were undertaken in many parts of the district. The other day, in reply to a question of mine, it was stated that power pumps would be used to irrigate the fields, but if there is no rain I don't know from where the water will come. I leave it to Government to see what can be done about it. If there is failure of crop this year also, certainly famine conditions would prevail in many areas. Of course, we can approach Government for various things and for fulfilment of our various demands. But if rain does not come I don't know to whom we shall go. It is a matter to be seriously thought of.

Now, Sir, I want to say a few words regarding the land system. In our State there is no suitable law for settlement of land. We have only got one old Code the Land Revenue Manual—under which the Government have to work. This Code is not a comprehensive Code. Therefore we find ourselves in a difficult position at times. For example, take the case of annual Patta lands. What is happening to people holding annual Patta lands? It is natural that when they find themselves in great difficulties the people have to sell their annual Patta lands. But the Government would not recognise their purchase and sale. Why? When people after selling their annual Patta lands apply for mutation that is not allowed; on the other hand, the purchaser is evicted from the land which he purchased after regular payment. This is a very sad thing. Now, Sir, a man purchases a piece of land on payment of money and is in lawful possession of it because he got possession from the owner; if the law does not recognise this purchase it is indeed a sad thing. So, Sir, my submission to the Revenue Minister is to see that all lands are made periodic so that people may know what right they have got on their land. If this is done, many of their grievances will be removed and they will be able to deal with their land in any way they like.

Then, Sir, there are many people who are in occupation of these lands for the last 15 or 20 years. Now, Government have notified that they would be evicted in order to make room for landless people. That means that one set of landless people

will be made owners of some land and some land-owners will be made landless. This is most regrettable. Therefore, Sir, there should be an fresh Act for land settlement in Assam and these people ought to be given the right to hold the land according to their possession.

Now, Sir, it is an open secret that the country is full of corruption. Nowadays nobody can believe anybody. Corruption is rampant everywhere. If this corruption is not eradicated at an early date I feel this administration will fall. We learnt from our Chief Minister that he was determined to take strong measures to stop corruption. So I do not like to dilate on this point now.

I am really glad that Government is going to spend huge sums of money for the education of our children. We welcome such provision because everyone—even the thief—wants to educate his children. That is the way of the world. Everyone's children should be educated. I am glad that Government have given due heed to this aspect. Now, my point is that according to Muslim conviction, a Muslim cannot have perfect education without having some education on religion. A man may be B.A., M.A. or Bar-at Law passed but if he does not get religious education, according to our belief, he is just like a half naked man. Therefore, I say that a Muslim cannot but give religious education to his children. With this end in view Muslims have started Maktabas and Madrassas for imparting religious education to Muslim boys and girls and I have been urging upon the Government the need of giving Government help and aid to to these Maktabas and Madrassas. But uptill now, I regret to say, no substantial help is forthcoming. There should be a separate head in the budget estimate for the Madrassa education. My point is that let there be secular education along with religious education. What the Muslim religious education teaches? It teaches a boy or girl to respect his or her parents, to respect his teacher and superiors, to behave well and to form a good moral character. These are the elementary things taught in the Madrassas. For these reasons, it will be appreciated that religious education is helpful and useful for forming good character. Therefore, I would request the Minister-in-charge of Education to render help in this regard in order to give some sort of religious education to Muslim boys and girls.

Now, Sir, Government are spending enough of money for the improvement and prosperity of the country. This is a

very good thing and we are expecting that the Five Year Plan will be successful and to achieve this success we want all round co-operation among all sections of our people so that each and everyone can trust each other and know everyother and in that case of course through co-operation we will achieve success of the Five Year Plan and through this co-operation we will be able to prove ourselves as the true citizens of Indian Union.

Then I want to speak a few words regarding our journey from Nowgong to Shillong. We are really finding it very difficult to come from Nowgong to Shillong, as in this journey we have got to go from Nowgong to Gauhati and from Gauhati to Shillong. What I mean to say is that if there is a regular State Transport's Motor Station at Jorabat in that case our people can come straight from Nowgong to Jorabat and taking Transport bus at Jorabat can come to Shillong. This will not only save money but time also and it will not only be convenient for the people of Nowgong but it will be convenient for the people of Upper Assam including Tezpur and Nowgong. Besides, there is a regular bus service from Dibrugarh to Gauhati and people coming from Upper Assam can come to Shillong *via* Jorabat without going to Gauhati. I hope, Government will afford this facility and help especially the poor people from extra expense.

Now, I would like to bring to the attention of the Minister-in-charge of Medical and Public Health to the fact that there is a very big village in Nowgong district, it is Moirabari, where a big *hat* takes place, but it is a pity that there is no dispensary in spite of the fact that many representations have been submitted for the same by the public there.

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical and Public Health): I think, there is a dispensary at Moirabari.

Maulavi NURUL ISLAM (Dhing): There is no dispensary. It is a fact that a piece of land was acquired for the purpose of establishing a dispensary there but it is lying unutilised. Therefore, I would urge upon the Minister the immediate necessity of establishing a dispensary there.

Sir, I thank the Government that they are going to establish a Co-operative Sugar Mill at Nowgong that will help the people of Nowgong in various ways.

My last submissoin is that our boys now-a-days are lacking in their behaviour. They do not like to respect thier superiors. They do not want to make way for older people while

passing a road, but instead the older people have to make way to the young. (*Laughter*). Sir, this is becoming the order of the day. These students are becoming unruly and they do not want to obey their parents and superiors. They remain absent from their houses and go for unnecessary loitering and attending cinema shows. The time has come when we should see that in order to turn their minds from this side we can make true citizens of the future with good moral character, because they are our future of the country. It is the bounden duty of the Government to see that these boys are made disciplined. Of course, State Government have allotted some money for sports, but I would urge upon the Government to spare appreciable sums of money towards sports so that the minds of these boys can be diverted to better purpose in order to remain away from idle work.

Shri GIRENDRA NATH GOGOI (Deputy Minister, Education): What are the sports the hon. Member will suggest.

Maulavi NURUL ISLAM (Dhing): There are various sports. We can give suggestions provided Government give more money.

Sir, with these words, I resume my seat, thanking again the Finance Minister.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট বহুতাত বাহি বাজেট দেখুৱাব কাৰণে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো। কিন্তু এটা কথা মই যোৱা বাজেট অধিবেশনত কৈছিলো যে যোৱা বছৰ বাজেটখন বৰ ভাল দৰে বুজা নাছিলো। কিন্তু এইবাৰ বাজেটখন কিছু বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিছো আৰু কিছু বুজি পাইছো; কিন্তু এইবাৰ দেখিছো ভালে কেইটা বিভাগৰ সবছীয়া টকা যোৱা বছৰ খৰচ কৰিব নোৱাৰি এই বছৰ বাজেটলৈ লৈ আহিছে। বেনে যোৱা বছৰত development work বিলাকত লাখ লাখ টকা ধৰিছিল, সেই লক্ষ টকা যোৱা বছৰে টকা খৰচ কৰিব নোৱাৰি পুণৰ এই বছৰত ধৰিছে। শিবসাগৰ মহকুমা Roads and Building ত যি টকা যোৱা বছৰে ধৰিছিল তাৰ ঠু ভাগেই খৰচ কৰিব পৰা নাই আনকি সাধাৰণ Construction of Excise malkhana ত যি টকা ধৰিছিল সেই গোটেই যিনি টকা ওভোটাই দিছে—Improvement of Sibsagar Government High School Boardingৰ কাৰণে শিবসাগৰ মহকুমাৰ court ৰ সন্মুখৰ পায়খানাৰ বাবে ৭হাজাৰ টকা ধৰা হৈছিল সেই ৭হাজাৰ টকাও কিবাই দিছে। শিবসাগৰ মহকুমাত Public Works Department ত Building and Works ত যি টকা ধৰিছিল সেই টকা খৰচ কৰিব নোৱাৰিলে—মঠাউৰি বিভাগত দেখা যায় যোৱা বছৰ কিছুমান মঠাউৰি প্ৰজেক্ট লৈছিল, এই বছৰ তাত টকাই ধৰা নাই কি কাৰণে এই বছৰত বাজেটত সেই টকা ধৰা নহল? Improvement of playground of Sibsagar High School ঠিক তেনেকৈয়ে improvement of drainage ৰ কাৰণে লংচাইব বাবে ৫ লাখ টকা ধৰিছিল এই বছৰ টকাৰ উল্লেখই নাই কামো আৰম্ভ হোৱা নাই। Construction of a dyke of the Brahmaputra and to Desangmukh, improvement of channel between Dhorika

Longsai শিতানত যোৱা বছৰ ২ লাখ ৫ হাজাৰ টকা ধৰিছিল আৰু মোৱা বছৰ তাৰ কোনো কাম আৰম্ভই কৰা নাই অথচ এই বছৰৰ বাজেটত তাৰ বাবে টকাও ধৰা নাই, এইখন কেনেকুৱা বাজেট? তাৰ পিছত ঠিক তেনেকৈয়ে ৫০ হাজাৰ টকা ধৰিছিল ব্ৰহ্মপুত্ৰ বান্ধৰ Raising and strengthening অৰু কাৰণে সেইটোও এইখন বাজেটত নাই। এইখন কি বাজেট হল? এই কথাটো মই একো বুজা নাই। মই ভাবো এইবোৰ টকা বাজেটত ধেমালি কৰিবলৈ ধৰা হৈছিলনেকি? বাজেট এটা খেলাৰ বস্তু নেকি? মই ভাবো বাজেট আমি কৰোদেশ গঠনৰ কাৰণে, এই বাজেটলৈ এনেকুৱা ধেমালি কৰা অতি বেজাৰ কথা।

শিবসাগৰ কাছাৰিলৈ যিসকল গৈছে তেওঁলোকে নিশ্চয় দেখিছে তাত প্ৰশ্নাৰ কৰিবৰ জাগা নাই। কিন্তু পায়খানাৰ কাৰণে ধৰা টকাটোত Public Works Department এ খৰছ কৰিব নোৱাৰিলে নে? Public Works Department is the biggest and the most resourceful Department of the Government of Assam তেনেকুৱা অবস্থাতো টকা খৰছ কৰিব নোৱাৰেনে? বাজেটখন বাৰ মহীয়া বাজেট। ৯ মহীয়া বা ৬ মহীয়া নহয়। বাজেটৰ টকা কেতিয়াবা হয়তো সামান্য পৰিমাণে খৰছ নহব পাৰে—বা খৰছ কৰোতে কিছু দেৰি হব পাৰে কিন্তু বছৰে বছৰে খৰছ কৰিব নোৱাৰিলে দেশৰ কি পৰিণাম হব সেইটো ভাবি চাইছেনে? সেই কাৰণে মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো যে এই বাৰ ২৯ কোটি টকা ধৰিছে তাৰ অন্ততঃ ২৮ কোটি খৰছ হবই লাগিব। তাকে কৰিব নোৱাৰিলে কিহৰ বাজেট? যেনেকৈ ধৰক মই কিছু টকা লৈ বজাৰলৈ গলো, বজাৰত বস্তু থকা স্বত্ত্বত বস্তু নিকিনি টকা বোৰ ওভোটাঁ আনিলো তেনেহলে মোৰ বজাৰলৈ যোৱাৰ কি অৰ্থ হল?

তাৰ পাছত আমি জানো আমাক অধিক শস্য লাগে। অধিক শস্য কৰিব কোনে? কৰিব খেতিয়কে, কিন্তু আমাৰ খেতিয়কৰ মনত শান্তি আছে নে? তেওঁলোকৰ মনত শান্তি নাই কিহৰ কাৰণে? শান্তি নাই আমাৰ তথাকথিত land reform ৰ কাৰণে land reform আইন বহুতেই হল যেনে Ceiling Act, Requisition Act, Adhjar Act, Zamindary Abolition Act, কিন্তু তাৰ শতকৰা ২০ ভাগো কামত গটাইছেনে? গাটি এতিয়াও প্ৰকৃত খেতিয়কৰ নহয়। আধি দিৱে কোনে? যি কোনো কালে খেতি নকৰা গাটিৰ মালিকে। আধিৱাৰে গাটিৰ ভাগ উচিত মতে নাপায়। গৰু কিনিবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ টকা পাওতে খেতিৰ বতৰ গুচি যায় তাৰোপৰি এজনকো নিয়মীয়া টকা নাপায়।

কিন্তু আমি আমাৰ খেতিয়কৰ মনলৈ শান্তি আনিব লাগিব। তেওঁলোকৰ মনলৈ আমি কেনেকৈ শান্তি আনিব পাৰো তাৰ কেইটামান suggestion মই দিম। মই এই বিলাক কথা কলে মোৰ বন্ধুসকলৰ বহুতে হয়তো মোক টিটকাৰি দিব। যিহওক মোৰ suggestion হল.....

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 9 A.M. on Friday, the 21st March, 1958.
Shillong:

R. N. BARUA,
Secretary, Legislative Assembly,
Assam.

The 16th May, 1959.

